

Giới thiệu Mạt Thế Chi Xuyên Thư

Một câu chuyện kể về việc tác giả tự xuyên vào chính tác phẩm của mình viết, như vậy cũng chưa là gì khi xuyên lại vào chính ngày nữ phụ mà lại bị ngược tới thảm hại nhất trong truyện mới là điều đáng nói. cái TMD gì thế này, quá không logic rồi.

Mồ công chúng: đáng đời người, tự làm bậy không thể sống.

Mồ tác giả: ách, mà khoan, hình như sai sai nhỉ? ta xuyên qua truyện đô thị mà (tuy hơi cầu huyết xú) (mồ nam nữ phụ thảm hại nghiêng răng: chút xú? chơi chết bọn ta mới nhiều à?... Vậy có ai có thể lí giải cho ta cái thứ hình nhân lác lư đầy ghê tởm càng nhìn càng giống tang thi này là chuyện cầu huyết gì đây?

Mồ nhân vật xuyên không - trùng sinh cười đầy " thiện ý ": đây là mạt thế thừa " mẹ kế " thân mến.

Mồ tác giả đơ toàn tập sau đó ai oán than thở: thật là tự làm bậy không thể sống mà ~~~ thật ngược tâm.

Sau khi bị đá kích 10s - mồ tác giả thần kinh thô YY cười đến bí ối: mạt thế sao? Được, ta đến đây.

Khoan, cái tên căn đường siêu đẹp trai này là ai vậy? Tại sao cứ bám theo lão nương còn nhận là lão công của ta?, này thật không khoa học nha. Cơ mà đáng người lẫn khuôn mặt quả thật cực phẩm nhân gian, tạm tiếp nhận được - mồ sắc nữ thẩm nghĩ.

Tóm tắt: Đây là một câu chuyện kể về một tác giả chuyên viết truyện cầu huyết tự xuyên vào bộ truyện của mình nhưng lại tạo một hiệu ứng cánh bướm đầy vang dội đó là mạt thế đến và những nhân vật trong những câu truyện khác đều xuất hiện một cách đầy ngoạn mục một cách không có logic.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Chi Xuyên Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1

" Reeng..... Reeng "

Trong căn phòng đầy hơi hướm Châu Âu, chiếc đồng hồ báo thức tinh xảo được đặt trên bàn kê bên đầu giường vang lên từng tiếng chuông liên hồi.

" Oáp, thật ồn "

" Bình.... "

Người nằm trên giường vươn tay khỏi chăn mò lấy chiếc đồng hồ quăng thẳng lên vách tường tạo ra một tiếng vang thật lớn. (Hên là tường nha -.-)

Sau một hồi nằm đã cảm thấy đủ, mồ nữ nào đó dụi mắt không tình nguyện ngồi dậy hất cái chăn từ trên người qua một bên, sau đó theo thói quen mò tìm cái kính trên đầu giường, mò mãi không thấy bên mở mắt ra nhìn.

" Ủa, kính của mình đâu rồi nhỉ? Mà khoan đây là ở đâu? "

Mồ nữ cuối cùng cũng nhận ra khung cảnh xung quanh hoàn toàn không thích hợp. Nhìn căn phòng đầy hoa lệ này, khóe miệng cô co rút, trong đầu 1001 cách ý nghĩ bị bắt cóc lóe lên.

Cuối xuống quan sát bản thân xem có mất mát gì không thì phát hiện, tay cô khi nào mà vừa nhỏ nhắn vừa trắng thế? Ờo, tuy cô là tác giả nhưng cô có thể nói cô thường cùng bạn bè đi biển có được không, da trắng mịn thế là không thể nào, còn bộ ngực căng tròn cùng thân hình nóng bỏng trong bộ váy ngủ này là chuyện gì. Chẳng lẽ xuyên không trong truyện thuyết?.

" Bạch..... ằm "

Mồ nữ nào đó chịu không nổi cú sốc nặng từ suy đoán của mình lao đảo bước hụt xuống giường tiếp xúc đầy thân mật với đất mẹ, không thèm quan tâm thân thể đau nhức cô trực tiếp vọt vào toilet.

Sờ gương mặt xinh đẹp nhưng đầy cao ngạo trước gương khác xa một trời một vực với gương mặt tầm thường của cô làm cô có chút thất thần. Cuối cùng đành thở dài chấp nhận sự thật là cô xuyên không rồi.

Xuyên không thì xuyên không, dù sao cuộc sống trước đây một mình cũng thật nhàm chán - mồ nữ nào đó vô phế nghĩ.

Sau khi vệ sinh cá nhân xong bên bước khỏi phòng tắm, cô nghiêm túc quan sát xung quanh một vòng. Phòng được trang trí theo phong cách Châu Âu, màu trắng đen là chủ đạo , chiếc giường thuộc loại lớn nhất, được bố trí khá đơn giản, kê bên là một chiếc bàn trang điểm đầy những mỹ phẩm đắt tiền.

Tiến lên nhặt cái đồng hồ bị cô thả tay quăng xuống đất ban nãy, quan sát một mạch thấy không sút mẻ gì làm cô hơi cảm thán, sau đó bèn đặt đồng hồ lại trên bàn nhỏ ở đầu giường.

Cô ngồi xuống giường mở tủ tìm kiếm thứ liên quan đến thân thể của nguyên chủ này.

Sau một hồi cuối cùng cô cũng tìm được một thể sinh viên với một bộ hồ sơ để tuốt dưới ngăn cuối cùng.

"Hoàng Miếu Miếu

13/10/20XX

Con gái út Tập đoàn Hùng Mạnh

Học sinh năm ba Trường Đại Học Lưu Vực "

Cô tóm gọn một mớ thứ không liên quan cuối cùng ra được kết quả cô thà không biết còn hơn.

Oaaaaaa, Hoàng Miếu Miếu, tên nhân vật nữ phụ trong quyển tiểu thuyết mà nhất thời cô nhàm chán hứng thú viết ra, quan trọng hơn là nữ phụ bị ngược thảm hại nhất!!.

"Miếu Miếu tiểu thư, bà chủ kêu tôi lên đây kêu cô chủ rời giường, cậu Kiên đang chờ chờ cô đi học "

Tiếng quản gia từ phía sau cánh cửa truyền tới thành công kéo cô từ trạng thái sốc nặng cùng bị thương trở về với thực tại.

"Con biết rồi " Giọng cô nặng nề vang lên.

Quản gia tưởng cô không tự nguyện rời giường nên thế, bèn dặn dò thêm quai câu rồi xoay người xuống lầu.

Sau khi mặc xong bộ đồng phục được treo sẵn trên móc tủ, ngồi xuống bàn trang điểm nhìn một đồng hồ mỹ phẩm trước mặt khóe miệng hơi co rút.

Cô không quen xài mỹ phẩm hay đồ trang điểm gì đó nên chỉ cầm cây son dưỡng tô nhẹ lên môi. Sau đó cột tóc cao lên thành đuôi ngựa.

Mỉm nhìn bản thân trong gương, cô mở cửa dựa theo thói quen của thân thể này lướt qua hành lang rộng lớn đi xuống lầu.

"Tiểu Miếu " Giọng nam ôn nhu như gió xuân truyền đến.

"Bảo bối " Giọng nữ ngọt ngào đầy cưng chiều vang lên.

Cô vừa xuống lầu đi ra phòng khách thì 2 giọng nói đồng loạt vang lên, nhìn nam nhân anh tuấn trước mặt. Mí mắt cô khẽ hạ, Tổng Dư Kiên, thanh mai trúc mã của nguyên chủ, đồng thời là nam chủ tiếp tay cho nữ chủ ngược thảm hại nguyên chủ thân thể này.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Chi Xuyên Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Cuộc sống mới - Rắc rối

Ổn định lại tâm tình của bản thân, cô tiến lại nơi mẹ nguyên chủ đang ngồi, nở nụ cười, nhẹ nhàng gọi.

"Mẹ "

"Bảo bối, tiểu Kiệt qua đón chờ con đi học kìa, con đó, mới học mấy tuần đã trốn học tiểu Kiệt bị con liên lụy kìa "

Mẹ Ân yêu thương kéo cô lại ghé ngồi, nhéo nhéo cái mũi nhỏ của cô, trách yêu mắng.

"Con hứa từ hôm nay sẽ chăm học mà, ai da, đau mà mẹ ~ "

Cô đáng thương hề hề nhìn làm tâm mẹ Ân mềm nhũn, tay không rảnh rồi xoa xoa giúp cô, còn cô hưởng thụ phần tình thân mà rất lâu rồi cô không cảm nhận được.

Nhìn một màn mẫu tử tình thâm trước mặt, Tổng Tư Kiệt hơi ngạc nhiên, càng ngạc nhiên hơn là cách ăn mặc của cô bây giờ.

Tuy vẫn bộ đồng phục đó nhưng kiểu tóc với cách trang điểm hoàn toàn khác xa. Nếu lúc trước cô là đoá hoa hồng quý giá đầy kiêu ngạo thì bây giờ cô

giống như một thiên sứ đáng yêu đầy linh động.

" E hèm, Tiểu Miểu, sắp trễ giờ rồi, chúng ta đi thôi "

Hắn ho nhẹ kéo 2 mẹ con đang nói chuyện đến quên trời đất trở về với thực tại, chỉ đồng hồ ý bảo đã trễ lắm rồi.

Mẹ Ân hơi xấu hổ, đã lâu con gái bảo bối không thân cận bà, bây giờ hiếm lắm mới có dịp nên bà không nở.

Thấy 2 người sắp đi, mẹ Ân sai người lấy 2 phần cơm đã làm sẵn nhét vào tay cô.

----- dầy phân cách -----

Trên xe, cô im lặng mân mê phần cơm trên tay mình, Tống Tư Kiệt cũng thuộc loại người ít nói nên bảo trì trạng thái im lặng mà lái xe.

Cô sờ cảm, thật ra cô không phải không thích nam nữ chủ, đây là 2 nhân vật cô thích nhất nên tính cách đều dựa theo sở thích của cô mà thành lập nên. Nhưng sau khi cô xuyên vào là nhân vật phụ trong truyện thì cảm xúc hơi lẩn lộn.

" Tiểu Miểu, em cần anh giúp ôn lại những thứ đã học trong mấy tuần nay không? "

" A, không cần, em tự học được, cảm ơn anh "

" Ừm, không hiểu gì cứ hỏi anh "

" Vâng "

Sau cuộc đối thoại đó trong xe trở về lúc im lặng vốn có của nó, cô nhìn ra ngắm cảnh vật đang trôi thật nhanh xung quanh.

Trước cổng học Lưu Vực tụ tập đầy những tốp học sinh cười đùa đầy vui vẻ. Nhìn chiếc xe sang trọng dừng lại trước cổng đều mang vẻ mặt tò mò.

Cô nhẹ nhàng mở cửa xe, nguyên một tá ánh mắt dồn về phía cô khiến cô hơi khó chịu nhất là ánh mắt của lũ con trai, không nể nang trực tiếp phun tào.

" Nhìn gì, tin ta móc mủ mắt hết không? Quân tốt mắt chó của các người " (Hình tượng, zoi ạ)

Thành công làm cho một số người dôi tâm mất đi, cô vừa lòng nở nụ cười với thành quả của mình.

Tống Tư Kiệt đang mở cửa xe bước ra nhém trượt chân, khoe miệng hơi co quắp nhìn cô đầy tư thế hân nữ trước mặt, cái gì mà thiên sứ hắn xin rút lại lời nói đó.

" Tiểu Miểu, được rồi, vào học thôi ". Haizzz, em gái nhà hắn khi nào lại nóng tính thế nhỉ.

Cô như chú mèo hoang thu lại móng vuốt sắc bén của mình, nhu thuận đi theo hắn. Khi đến thế giới này, cô sẽ từ từ tiếp thu hắn như một người anh.

Nhìn cô nhu thuận đi theo mình, hắn có chút ảo giác người hồi nãy có phải là cô không. Nhưng khi thấy đôi mắt không ngừng đảo dác cảnh cáo xung quanh thì hắn biết hắn không bị ảo giác.

Phía không xa, một người đàn ông dựa vào chiếc xe nở nụ cười thâm thúy.

Gửi chìa khóa cho bác bảo vệ, hắn dẫn cô đi thẳng lên lầu ba của lớp học. Cô tò mò đánh giá xung quanh, không hổ là trường học nhà giàu đầy danh tiếng a~.

Sợ hắn phát hiện điều bất thường nên cô rất nhanh thu hồi tâm mất.

Tới lớp học cô có chút đuối sức, thân thể này quả thật quá yếu chỉ đi 1 chút đã thấy mệt. Nhìn hắn ung dung thông thả trước mặt cô hơi ghen tị. Thâm quyết tâm bồi dưỡng thân thể này cho thật tốt.

" Tiểu Miểu, tới rồi, vào đi, anh về lớp đây, ra chơi gặp "

" Vâng "

Hắn năm hai, cô năm ba nên khác khối với nhau, hắn chịu đưa cô đến đây cô đã cảm ơn trời phật vì trí nhớ nguyên chủ hoàn toàn không có a!!!.

Thấy hắn đã xoay người rời đi, cô đứng trước hành lang hít thở sâu một hơi, cất bước tiến vào.

Thấy cô đi vào có vài người lúc ngoài cổng trường thấy vậy sì sầm.

Cô chả thèm quan tâm bọn họ nghĩ gì, thấy một bàn trống bèn tiến đến ngồi xuống, sau đó để cặp qua một bên rồi miến giấy ra viết về gì đó.

Thoáng chốc cả phòng học im lặng, có người to gan hơn tiến đến trước mặt cô mắng.

"Đi Thỏa kia, mày là ai dám ngồi ngay vị trí Phong ca của tui tao?" Á ghen tị nghiêng rặng với ngoại hình của cô nên lợi dụng lúc này muốn làm cô xấu mặt.

Cô ngoáy ngoáy tai, nhìn cô gái trét đầy son phấn trước mặt, mùi dầu thơm nặc nồng xông vào gây mùi khiến cô hơi khó chịu nhàu mày.

"Thì sao? Tôi thích thì ngồi" Nói xong cô chả thèm quan tâm cuối đầu xuống về tiếp.

"Mày..... mày.... đi thỏa"

"Chát"

Bạt tai vang dội cả lớp học, người đưa tay lên muốn tát lại bị người đang ngồi về bắt được tay và tát lại một cái.

"Nhớ, mai mốt còn 1 câu đi thỏa, 2 câu đi thỏa là coi chừng không còn lưỡi để ăn cháo nhé"

Nói rồi cô ngồi xuống lại, xoa xoa đôi tay vì dùng lực nhiều mà tê rần cô hơi bất mãn, quả thật quá yếu. Cô có sở thích đi tập gym và tập quyền thái nên thân thể luôn rất tốt, bây giờ xuyên vào thân thể yếu đuối này cô không bất mãn mới lạ đó.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Chi Xuyên Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3

Cô sau khi ngồi lại chỗ thì tiết học cũng bắt đầu, thấy giáo viên đã tới á đành oán hận hậm hực ngoan ngoãn về chỗ ngồi. Cô lười biếng đuổi người nhằm chán nhìn giáo viên đang giảng bài 1 cách hăng say, cô ở thế giới kia đã học hết giáo trình học bậc cao trung mà thế giới này cũng không khác mấy nên thấy thật chán chán bèn chống cằm nhìn bầu trời, cô chọn trúng chỗ này vì nó gần cửa sổ nhất mà thôi.

Sau khi học xong tiết 1 đầy nhằm chán thì nhân vật Phong trong miệng á ta cũng xuất hiện. Cô nhướn mi nhìn khuôn mặt đẹp trai nhưng toát lên vẻ dục côn trước mặt.

Á ta thấy hắn bèn vui mừng nhào tới uy khuất kẻ lẽ 1 trận, bị hắn xem như không thấy trực tiếp đẩy cách ngã ra 1 bên được 1 tên mập ú đứng gần đỡ lấy.

Hoàng Nhật Phong tiến lên âm trầm nhìn xuống cô gái dành chỗ ngồi trước mặt, dung nhan anh tuấn nở nụ cười châm chọc lạnh nhạt mở miệng:"Hoàng Miếu Miếu, tôi tưởng chị chỉ biết theo đuổi trúc mã của chị mà quên việc học rồi chứ, hơn nữa còn có lá gan dành chỗ của tôi"

Cô nhếch môi, giọng điệu đầy thông dong đáp trả:"Hoàng Nhật Phong, cậu đừng quên tôi là chị cậu" Ngụ ý tôi có quyền ngồi chỗ của em trai mình.

Hắn đen mặt, nghiêng rặng phun ra từng chữ:"Chị hay lắm" Sau đó hừ lạnh ngồi xuống bàn trống kế bên. Á ta đã sớm bị tình hình này làm ngốc lảng, chị sao, lần này á xong rồi, lại nhận được ánh mắt cảnh cáo đầy lãnh ý của hắn á như bong bóng xì hơi run rẩy ngồi phịch xuống.

Cô cười nhẹ nhìn động tác của hắn, thật ra Hoàng Nhật Phong này cũng không tính là xấu, luôn có thói quen kiếm chuyện với nguyên chủ mà lí do rất đơn giản vì 2 người là bào thai song sinh mà nguyên chủ lại ra đời trước hắn nên hắn sinh ra không phục nhưng lại luôn ngoài lạnh trong nóng chờ che cho nguyên chủ nên cô vẫn có chút hảo cảm với người em sinh đôi này.

Ngày người đến tiết thứ 2 cuối cùng cũng được giải lao, cô túm lấy hắn lôi đi xuống căng tin, hắn đen mặt muốn tránh thoát nhưng lại bị cô giữ chặt lại hắn không dám dùng nhiều lực nên cũng mặc cô lôi đi, thờ dài, hắn đối với người chị này thật không có biện pháp.

Hộp cơm mẹ cô đưa? Ngại quá, khi này cô vì nhịn không được mĩ thực mà ăn hết rồi nên bây giờ đành lôi hắn xuống căng tin trường.

Phần ăn trong căng tin được chế biến cũng rất phong phú, cô nhìn mĩ thực hận không thể một ngụm nuốt hết tất cả. (Nữ chính chúng ta là cật hóa hàng thật giá thật)

Căng tin trường cũng khá rộng rãi có thể chứa tập thể học sinh của trường với mỹ danh là để học sinh cùng nhau bồi tình cảm đồng học, cô xuống đúng giờ cao điểm tất cả học sinh đều tập hợp ở đây ăn uống nên giờ cô muốn tìm được chỗ cũng là hơi vất vả.

Mà từ lúc cô và hắn tiến vào đã thu hút không ít ánh mắt, nữ thì hâm mộ xen lẫn ghen tị nhìn cô, Nam thì mê muội ngắm nhìn dáng người lồi lõm của cô như hận không thể mọc mắt lên người cô.

Hắn không vui nhíu mày không chờ cô phát tát lửa giận. Hắn đã đứng ra ngăn cản tầm mắt của bọn họ, mắt lạnh đảo qua, nhóm người bạn vội vàng thu hồi tầm mắt, nói giỡn, ai dám đắc tội vị đại nhân không sợ trời đất này.

Cô chớp mắt tò mò vì sao bọn họ lại sợ hắn như thế nhưng biết bây giờ không tiện hỏi nên chỉ yên lặng nuốt xuống, ăn uống quan trọng hơn, cô đói sắp rã ruột rồi.

Tìm xung quanh cuối cùng cũng có một bàn trống cô bèn tiến lên lôi kéo Nhật Phong lại ngồi xuống. Hắn bị cô sai đi lấy phần ăn thì hơi buồn bực nhưng cũng ngoan ngoãn đứng dậy đi.

Cô cười híp mắt nhìn theo bóng lưng hắn, có em trai cảm giác thật không tồi, huống chi 1 em trai dễ thương như thế, luôn sẵn sàng chở che cho chị gái mình.

"Mày là ai dám quyến rũ Nhật Phong của tao "

Giọng nói đầy chanh chua vang lên kéo cô về thực tại, nhìn cô gái son phấn lòe loẹt trước mặt cô im lặng chảy xuống ba vạch hắc tuyến, haizzz, lại thêm một cây si của em trai cô, cô im lặng nhìn trời, ăn cơm cũng không yên, thật cmn quá đáng lắm luôn.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Chi Xuyên Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4

Khoé miệng giật giật vài cái, nhìn cô ở sau lưng khỏi nghĩ cũng biết ở ghi thù trong lớp bị cô đánh nên đi châm ngòi cho ở khác tới kiểm chuyện với cô, đỡ trán thờ dài, em trai song sinh của cô quả thật rất đào hoa.

Cô nghĩ nghĩ hoàn toàn không biết gì nên thành thật chút, cuối cùng thấy Nhật Phong đi tới 2 mắt nhìn hắn sáng lấp lánh, khụ, à nhìn đồ ăn trên tay hắn.

Mọi người im lặng xem cuộc vui nhưng đợi mãi không thấy nhân vật chính có phản ứng gì bèn tưởng cô sợ, ánh mắt đầy khinh bỉ, hèn mọn nhìn cô.

Cô ở đang bày ra một bộ dáng không tước kẻ ngoa thấy cô hoàn toàn không để ý đến mình thì hoàn toàn bị chọc giận, nhìn khuôn mặt cùng dáng người ghen tị kia, cô ở càng thêm giận dữ, vơ tay định tiến lên cào mặt cô trong mắt đầy ngoa độc, tiện nhân đi chết đi.

"Chát "

Khoé miệng Nhật Phong chảy xuống một vệt máu thêm 5 dấu tay in dài trên má làm cho khuôn mặt càng thêm yếu dị, đôi mắt lạnh lùng như thú dã thú sẵn mồi.

Cô ở sắc mặt trắng bệch, run rẩy ngồi phịch xuống." Phong.. Phong ca " tiêu rồi, ở muốn hủy dung tiện nhân kia nên xuống tay 10 phần lực, không ngờ Phong ca lại đỡ cho tiện nhân đó cái tát này, ở không cam lòng cắn môi.

Có lẽ do tâm ý tương thông của cặp sinh đôi nên khi thấy hắn bị tát cô cũng đau nhói, đôi mắt phượng đầy đau lòng cùng tự trách tiến lên nhẹ nhàng sờ mặt hắn.

"Tiểu Phong, em thật ngốc "

"Tôi đã hứa với mẹ sẽ không để ai tổn thương chị, vết thương nhỏ này không sao, đồ ăn đây mau ăn đi, chuyện còn lại để tôi giải quyết " nói rồi nhét khay đồ ăn vào tay cô ấn cô ngồi xuống, đưa tay quệt máu ở miệng, cái tát này của ở thật ác , nếu người bị đánh là cô, phỏng chừng không những bị hủy dung mà ngay cả khuôn mặt cũng biến dạng, càng nghĩ sát ý càng đậm.

"Oanh " lời nói của hắn như viên đá ném vào không gian tĩnh lặng, mọi người đồng loạt hiểu ra, khó trách Phong thiếu lại ân cần thế thì ra người ta là chị em song sinh, khuôn mặt 2 người khác nhau nên không nhìn rõ sẽ không thấy nét giống nhau của 2 người nên khó trách bọn họ không biết, nghĩ đến hồi này còn dùng ánh mắt khinh bỉ người ta bọn họ chỉ muốn tìm cái lỗ chui xuống. Đại tiểu thư gia tộc Hoàng Thị có cho 10 lá gan bọn họ cũng không dám khinh bỉ, mọi người đồng loạt đưa mắt thương hại quét qua cô ở dưới đất , tiểu thư Tô thị thì sao, người ta chỉ cần nói 1 tiếng đừng nói 1 ngay cả 10 Tô thị cũng bốc hơi.

Cô hoàn toàn không quan tâm gì nữa, ngây ngốc nhìn khay đồ ăn trước mặt, thì ra hắn vì không muốn bỏ khay xuống mà hứng dùm cô cái tát này, tuy cô biết là hắn vì nguyên chủ nhưng bây giờ cô là nàng, phần ân tình này trực tiếp gõ vào nơi mềm yếu nhất trong lòng cô, trước khi xuyên qua tuy cô là trạch nữ nhưng cô không quên thân phận thật của mình, xung quanh một lũ người xoay quanh nịnh bợ nhưng chả có ai thật lòng, bây giờ nói không cảm động là gạt người.

Sau khi cô ở bị lôi đi, trò khôi hài cũng kết thúc, Tô Triệu Phi lợi dụng lúc mọi người không để ý bèn chuồn đi nhưng bị bắt lại được, kết cục khỏi nói mọi người cũng biết.

Cô vội ăn xong liền lúi húi đi tới bệnh viện, phòng y tế? Vết móng tay sâu thế lại phòng y tế được gì.

--- ----- ta là dây phân cách bệnh viện --- -----

"Tình hình vết thương không có gì đáng ngại, chúng tôi đã giúp cậu ấy sát trùng và băng bó, nhưng sau khi khỏi có thể để lại sẹo "

Cô cảm ơn bác sĩ rồi xoay người đi ra cửa, thấy hấn nguyên người dựa vào cửa đợi cô, cô bèn đi tới.

"Bác sĩ nói vết thương em không sao nhưng sẽ để lại sẹo, đi thôi, ba mẹ điện thoại bảo chúng ta về nhà 1 chuyến "

"Tôi làm thế là vì phiền phức là do tôi gây ra cho chị " trâm ngâm nửa ngày hấn cuối cùng cũng lên tiếng lí giải.

"Biết rồi biết rồi " Cô không chút để ý kéo tay hấn đi ra cửa bệnh viện.

Hấn nhìn cánh tay nhỏ nhắn nắm lấy tay mình, cuối cùng bảo trì im lặng mặc cho cho cô kéo đi.

"Oa, người đó là ai vậy, đẹp quá đi "

"Đẹp trai thế mà bị thương ngay mặt thật đáng tiếc a~ "

"Cô gái bên cạnh cũng thật xinh, đáng người thật nóng bỏng a~ "

Sau khi cô và hấn đi đưa tới 1 hội bàn luận sôi nổi nhưng nhân vật chính của chúng ta hoàn toàn không biết mà chắc có biết cũng sẽ không để tâm mà ung dung đi ra xe.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Chi Xuyên Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

Ba tháng sau....

Cô trầm ngâm ngồi trong lớp thờ hắc ra 1 hoi dài, thời gian nhanh thật mới đây đã xuyên qua hơn 3 tháng rồi, 3 tháng trước khi về nhà Hoàng Nhật Phong bị mắng tơi bời còn cô thì được ba mẹ ân cần hỏi han đủ thứ làm cô có chút đỡ khóc đỡ cười nhưng trong lòng lại một mảnh ảm áp, sau đó mẹ Ân quyết tuyệt bất cô chuyển thẳng về nhà không cho ở KTX trường nữa khiến cô mất 1 khoảng thời gian hứa đủ thứ mới ập ờ đám ứng, trong 3 tháng nay cô biết được không ít chuyện, tỷ như vì sao bọn họ sợ Nhật Phong như thế, mới vào học đã 1 mình cân bộ 3 thể lực nhất trường còn đáng sợ hơn là qua mấy ngày sau nhà bộ ba kia người thì phá sản, người thì tự tử chết, khỏi phải nói cũng biết ai làm. Cộng thêm khuôn mặt băng son ngàn năm người sống chớ gần càng nổi thêm về sự khủng bố của hấn.

"Miêu Miêu ~ "

Một bóng dáng nhỏ nhắn lao nhanh vào ngực cô còn cọt cọt mấy cái, cô giật mình, khoé miệng co quắp lại, kéo người trong ngực ra, không khách khí quăng vào lòng người mới bước từ cửa lớp đi tới.

"Em quản tốt người của em đi "

"Miêu Miêu, cậu không thể đối xử với tớ như thế, P " Cô gái bị quăng ló đầu nhỏ ra, mắt ngấn lệ đầy ứ khuất lên án khiến cô nổi da gà roi đầy đất. Cô không trông bách, thân!.

"Phong, người ta thật thương tâm cầu an ủi a~ "

Ngặt Phong bắt đất dẫm trong mắt lóe lên sùng nịch, xoa xoa tóc cô gái đang làm nũng trong lòng coi như an ủi, không quên mở miệng nhắc nhở.

"Ái Ái, đừng quên việc chính chúng ta đến đây "

Cô gái được gọi là Ái Ái được Ngặt Phong nhắc nhở bèn lè lưỡi tinh nghịch, sau đó như suy nghĩ đến gì đó khuôn mặt nhỏ nhắn hơi suy sụp, nhỏ giọng nói

"Miêu Miêu... "

"Có chuyện gì sao? " Thấy cô bé thường ngày vui đùa vô ưu bây giờ lại biểu hiện như thế trong lòng hơi trầm xuống, dạo gần đây cô thấy rất bất an cũng không để ý sâu vì đây là vấn đề vườn trường nên cô không sợ hiệu ứng cánh bướm vô quá mạnh nhưng bây giờ không để ý không được rồi.

Không khí trong lớp đầy ngưng trọng.

Người đàn ông cực kì điển trai 1 thân bạch y ngồi trên sofa, nâng mắt nhìn lên trời đầy mắt như hắc thạch xoẹt qua tia sáng, nhếch môi cười thoáng chốc làm khung cảnh xung quanh như chỉ để làm nền cho hắn, nụ cười như tiên lại tựa như yêu nếu có người ở đây chắc chắn bị hấp dẫn đến mê mẩn, môi mỏng khẽ ngân tiếng nói trầm thấp như rượu lâu năm ủ thành chậm rãi vang lên khắp căn phòng u ám mà đầy hoa lệ.

" A, sắp đến lúc rồi sao, thật mong chờ, 1 ngàn năm trước là ta nợ nàng, bây giờ ta sẽ từng chút từng chút đền bù cho nàng, nàng hãy chờ ta "

" Chủ thượng, đã phát hiện bọn người của Yêu Ma Giới, bọn họ đem hắc thạch của Yêu Ma Tộc dẫn dụ loài người mắc câu "

" Ta biết rồi, Hắc Long người tiếp tục tra, giờ đi xuống đi "

Một bóng đen xuất hiện cạnh hắn, giọng nói không cảm xúc tường thuật lại sau khi nghe mệnh lệnh bèn cung kính xoay người thoáng chốc biến mất, nam nhân bạch y mắt khẽ nâng, lông mi cong dài che đi đôi mắt hắc thạch của hắn hoàn toàn không biết hắn đang suy nghĩ gì, ngón tay thon dài chậm rãi gõ trên mặt kiếng của cái bàn như ma ám gõ thẳng vào lòng người.

Phòng thí nghiệm chứa đầy những bình đựng chất lỏng trong suốt mà bên trong không những chỉ mẫu bộ phận con người như bình thường mà còn có những thứ hình thù như trẻ sơ sinh nhưng ngoại hình cực kì đáng sợ, có thai nhi khuôn mặt siêu quẹo, răng nanh mọc dài, móng vuốt như dã thú đầy sắc bén nhưng đáng chú ý là khoan bụng của nó bị mở rộng ra có thể thấy rõ xương trắng, những bộ phận trên người trôi lênh bênh trong nước nhìn vào chỉ thấy buồn nôn và ghê tởm. Hiển nhiên là chưa thí nghiệm xong đã bị ngấm vào dịch thuốc để bảo quản.

Các nhà nghiên cứu nào còn bộ dáng hứng thú mà mở xẻ nó nữa, bọn họ quay quanh nhìn chăm chăm cục hắc thạch trên bàn, nghiêng cứu nửa ngày không được kết quả gì có người nhin không được lên tiếng.

" Này quá kì quái a, rõ ràng trên hắc thạch này khí dao động rất mạnh nhưng tại sao lại không có kết quả gì a? Thật kì quái "

Mọi người cũng đồng ý kiến của lão nên chả ai phản bác gì, đành cũng có quai người chọn bụng tha xoay người nhưng một tiếng " A " hấp dẫn bọn họ, chỉ thấy cậu thanh niên đang tính đem cục hắc thạch đi cất bỗng dừng ngã xuống, hắc thạch nằm lăn trên đất lóe ra tia sáng màu máu đầy quý dị.

Bọn họ khi vào phòng thí nghiệm ai ai cũng người thích nghiên cứu nên khi thấy thế bèn xúm lại tìm xem nguyên nhân mà cũng có người nhạy phát hiện gì đó bèn vọt đi về phòng của mình, thanh niên này là nghiên cứu sinh thường ngày rất nghe lời nên các lão nhân rất quý thấy cậu thế cũng không đành lòng mở xẻ mà chỉ kiểm tra đo lường 1 lượt để xem nguyên nhân mà không biết rằng nguy hiểm đang rình rập bọn họ.

Sau khi tỉnh lại mọi người chưa kịp mừng đã

thấy người thanh niên bỗng mất trọn ngược chỉ còn lòng trắng, khuôn mặt lẫn thân thể thoỉ rửa nhanh chóng từng mảng thịt tróc ra phát ra mùi thối như xác chết, móng tay mọc ra sắc bén bắt lấy người gần cậu nhất, một ngụm cắn xuống máu tươi từ cổ như nước phúng ra, thoáng chốc căn phòng trắng tinh bị nhuộm huyết đỏ thẫm một mảnh, sau khi cắn xong người nó xoay quay gào rú đầy ghê rợn hướng về bọn họ mà nhào tới, người kia sau khi bị cắn cũng dần dần giống như nó cũng nhào về bọn người thoáng chốc tiếng la hét sợ hãi kèm theo tiếng nhai nuốt vang lên khắp căn phòng thí nghiệm.

Cửa phòng thí nghiệm mở ra, vì phòng thí nghiệm được cách âm đặc biệt nên ở ngoài không nghe được tiếng la hét của bên trong nên khi người mở cửa bước vào thấy một màn huyết tinh, máu chảy đầy sàn, thi thể nằm trên đất tây chân không lạnh lặn, bộ phận cơ thể bị moi ra vương vãi đầy đất. Ở phòng thí nghiệm có gì không từng thấy qua hắn chỉ cố nhìn xuống cảm giác muốn nôn ra, trực giác muốn sống của con người khi cận kề nguy hiểm bèn xoay người cố chạy đi, trong miệng không ngừng hét lên quái vật mà quên mất đóng cửa phòng lại, tang thi bị tiếng la hét chú ý nương theo tiếng la hét đuổi theo ra ngoài cửa, thấy thịt sống đi ra bèn thềm thường nhào tới điên cuồng cắn xé máu tươi phun đầy sàn gạch trắng, khu thí nghiệm thoáng chốc một mảnh huyết tinh đầy bạo tàn.

----- ta là cách giới bình yên -----

Cô sau khi nghe Ái Á kể 1 lượt, trong lòng không hiểu tại sao càng bất an, cuối cùng cô khàn giọng lên tiếng:

" Phòng thí nghiệm bí mật bị diệt? Người trong phòng thí nghiệm toàn bộ đều bị biến thành tang thi? Cậu nói thật không? "

" Thật, tớ nghe cha tớ báo cáo với ZF, thật ra tớ cũng không dám tin những thứ mình nghe được " Nói tới đây Ái Á càng rầu rĩ, tìm kiếm an ủi từ Nhật Phong mới có thể ổn định tâm tình, khoé mắt đỏ hoe, cha nàng làm việc cho ZF (chính phủ) nên tin tức của cha nàng cực linh thông nàng không muốn tin là hoàn toàn không thể.

" Đừng khóc, có anh đây "

Cô cũng không có để ý bọn họ quăng thức ăn chó, bây giờ trong lòng cô đang rất rối , rõ ràng đây là vườn trường tại sao giờ lại thành văn mạt thế? Chẳng lẽ..., cô trực nhớ trước khi viết ngôn tình vườn trường này cô có viết 1 cuốn văn mạt thế nhưng vẫn chưa hoàn thành, không lẽ tình tiết vì thế mới đảo lộn? Càng nghĩ sắc mặt cô càng khó coi. Cuối cùng đành nhận mệnh chấp nhận, thôi, bây giờ bình đến tướng chặn, mạt thế thì mạt thế, bất quá không thể làm tốt vai trò của 1 trạch nữ rồi.

" 2 người được rồi, ngưng tán tỉnh đi, chuyện này có ai biết chưa? "

" Tạm thời chưa có "

Cô nghe thế phát tay, bình tĩnh phân phó:" Để tớ nói với cha mẹ, mặt thể thiếu nhất là vật tư

nên cậu hãy giúp tớ kiểm nguồn vật tư, lấy lí do có hứng thú mở siêu thị, sau đó thuê 1 nhà kho gần đây gom bỏ tất cả vào, Ái Ái, cậu làm được không?
"

Ái Ái khuôn mặt xinh xắn nghe thế trịnh trọng gật đầu, với thể lực và độ cung chiều của Baba cô tìm 1 tá vật tư là không khó.

Sau đó xoay qua nhìn Nhật Phong, đôi mắt ôn nhu nhìn hần, nghĩ nghĩ bèn nói, tay cũng không rảnh viết lại trên giấy:" Phong, em đi tìm 5 chiếc xe Hummer đem đi cải tiến lại, nhớ, bánh xe phải loại leo địa hình cứng cáp, kính xe phải đổi lại loại kính cường lực, gầm xe phải rộng 1 chút, có thể chừa chỗ để máy phát điện thêm 1 cái máy điều hoà, tự em sắp xếp đi miễn sao có thể thoải mái là được, còn những thứ còn lại tự chị sẽ sắp xếp " Cô có chút chột dạ, thật ra là tại cô lười nghĩ thêm nên mới quăng lại cho hần.

Sau khi cả 2 xoay đi, cô cũng đi ra khỏi lớp học, cửa phòng mở ra, top người muốn bước vào thấy cô đi ra nên muốn chào hỏi ai ngờ cô không thèm quan tâm làm bọn họ một bụng hoá, cô hoàn toàn không biết mình đã đắc tội bọn họ, giờ cô chỉ quan tâm mau kiếm thật nhiều vật tư, cô điển hình là con sâu lười chính hiệu nên muốn sống tốt ở mặt thể cô phải biết tranh thủ cho mình, bước xuống gara mở cái xe siêu xe của mình leo vào , trong lòng thờ dài, phải chi cô có không gian thì tốt biết mấy nhi.

Đang tính khởi động xe thì một trận đau đốn ập đến, cô cắn răng, chết tiệt, tinh thần lực của cô thể mà xảy ra chuyện, đau đốn chậm chạp tan đi, trong miệng ngập tràn vị máu, cô khóc không ra nước mắt, tinh thần lực tốt công cô 3 tháng nỗ lực luyện tập mới tụ được 1 chút bây giờ lại biến mất không sót 1 mảnh, cô xoa xoa đầu, rốt cuộc cũng nhận thấy có điểm không đúng, nhìn khung cảnh trước mặt cô há hốc mồm.

Trước mắt cô tựa như tiên cảnh nhân gian, toà nhà phong cách cổ xưa đầy uy nga, kê bên là một dòng suối nhỏ rồi rách chảy nhưng hoàn toàn không thấy đầu nguồn, kê nữa là một cây đại thụ to lớn có treo 1 cái xích đu, còn thêm 1 mảnh đất gồm 6m vuông nhưng đất lại là màu đen đặc, trên trồng những loại hoa mà cô hoàn toàn không biết tên nhưng lại cảm thấy không gian này quen thuộc dị thường. Xa xa có 6 cánh cổng đóng chặt cửa bị sương mù quay quanh, cô khỏi cần phải nghĩ cũng biết sẽ không vô được " thẳng cấp sẽ mở ra kì bảo " mô tí luôn là vậy nên cô hoàn toàn không gấp.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Chi Xuyên Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

Sau khi tiếp nhận không gian, cô cũng không ở lâu mà trở ra, biết mình có không gian cũng như thêm được 1 cái bùa bảo mệnh ở tận thế, nói cô không cao hứng là giả.

Bỏ qua tâm tình vui sướng, cô khởi động lái xe đi, mục đích của cô là trung tâm giao dịch lớn nhất A thị, nếu nói nó là 1 cái địa phương hỗn tạp mọi thứ quả thật không sai, so với chợ đen tương tự nhau.

Cô đậu xe vào bãi, " Trung Tâm Thương Mại " hàng chữ như rồng bay phượng múa đập vào mắt cô, 15 tầng, quả thật hào lớn.

Cô bước vào cửa tự động mở ra, 15 tầng mỗi tầng 1 khu vực, cô đang đứng là ở giữa trung tâm ngược lên sẽ thấy những cầu thang xoắn lên chừa ở giữa là 1 hình xoắn ốc, người ở trên lầu có thể nhìn xuống thấy người dưới sảnh, nên rất dễ gặp người quen ở đây tựa như cô bây giờ.

" Miêu Miêu "

" Kiệt ca? " lại gặp nam chủ ở đây, thật khéo, nhưng cô hoàn toàn không ngạc nhiên, ở đây hắc bạch đều có, hần ở đây cũng không có gì là khó hiểu.

" Ân, em đi 1 mình à " hần từ thang máy bước đến trước mặt cô, nở nụ cười ấm áp khiến không ít nữ nhân xung quanh ghé mắt lại nhìn.

" Vâng, em đi mua đồ " cô sờ sờ cằm, tính toán trong lòng, cười càng thân thiện.

" Hay mình đi chung nhé, anh cũng tính bàn công chuyện với đối tác "

Haha, đối tác của anh là vợ anh đấy, xem ra có màn anh hùng cứu mỹ nhân xem rồi, hắc hắc.

Hần thấy cô em gái thanh mai cười càng ngày càng gian bèn đánh rùng mình, đầu lạnh lắm đầu nhi, Sao tự nhiên hần thấy ớn lạnh. (=)".....)

Hần hẹn đối tác ở tầng 10, sau khi cô hỏi chỗ điện máy thì cũng không ngờ cũng ở tầng 10, thế là cả 2 đi chung đến thang máy cùng đi 1 tầng .

" Ting " cửa thang máy mở ra lần nữa thông báo đã tới tầng 10.

" Em đi mua đồ, hồi sẽ qua tìm anh " nói giỡn, cô còn muốn xem kịch, không tìm không được.

Cả 2 xoay người mỗi người đi 1 khu, cô càng quét đồ điện 1 lượt cái gì cũng mua, thoáng chốc số tiền đã lên 6 số 0 nhưng cô có thể đen nên vấn đề tiền bạc không cần phải lo, sau đó đưa địa chỉ nhờ người giao đến đó rồi xoay người ôm tâm trạng qua khu của hân xem kịch vui.

Mở ra cửa phòng hân cho cô trước khi đi.

" Pằng... "

1 viên đạn hướng thẳng cô bay tới, cô ung dung né ra dùng tinh thần lực bao bọc lấy viên đạn bắn ngược lại tên đã bắn ra, sau đó bày ra bộ dáng hù chết bản cô nương rồi a.

Gã chết hoàn toàn không ai để ý, không khí 2 bên hết sức căng thẳng, cô dùng tinh thần lực thu liễm hơi thở nên không ai phát hiện, cô nhìn thứ trên bàn 2 mắt sáng rực, cư nhiên là 3 thùng súng, có súng ống, súng lục, súng bắn tia cả súng giảm thanh, cô nhìn đến nước miếng đều chảy ra, hận không thể nhào lên cướp lấy, nhưng cô biết giờ mà cô ra không những không có kịch coi còn bị ghim cho quai lõ, cô là nữ phụ không có hào quang như nam nữ chủ đầu a.

" Giao à ta cho tao, tao sẽ cho mày 1 con đường sống " 1 gã khuôn mặt sẹo như rết nhìn ghê người lên tiếng trước.

Kiệt ca nhủ mi, ôm càng chặt người trong ngực, cô là người cứu hân, hân không thể đưa cô cho hân ta.

Cô gái trong ngực ánh mắt lạnh nhìn gã, khuôn mặt xinh đẹp như kết 1 tầng băng thật dày, giọng rất dễ nghe nhưng lại lạnh như chủ nó." Thả em trai ta ra "

" Băng Nguyệt, chỉ cần cô chịu theo tôi, tôi không những thả em cô, tôi sẽ làm cho cô " sung sướng " cực điểm, cần gì theo cái tên yếu đuối này " gã mặt sẹo cười đậm tà, lời nói hạ lưu cực điểm.

Băng Nguyệt khuôn mặt vẫn lạnh nhạt như cũ nhưng trong mắt lại lóe lên ngọn lửa giận, khuôn mặt ôn hòa thường ngày của Kiệt ca cũng trầm xuống

Cô nhìn xung quanh, tổng cộng chỉ 10 mấy tên những người nằm dưới đất có lẽ là phe bên Kiệt ca đi bởi vì bây giờ chỉ còn 2 người ôm nhau, chắc, rõ ràng rơi vào thế địch nhiều ta yếu, dù thùng súng đạn trước mặt cũng không địch nổi nhiều người, sau đó nhìn gã đàn ông cao to trói cậu bé yếu ớt xiu ở trong góc, cô xoa xoa tay, nếu muốn mượn lực người thì cô phải đánh tiếng vang vào lòng người ta cái đã, cô không tiếng động dùng tinh thần lực trực tiếp chen vào bộ não bóp lấy đại não yếu ớt của tên đang giữ lấy cậu bé, gã trợn trắng mắt, không kịp hét ra tiếng đầu gục xuống, chết đứng . Chỉ mới bóp chết 2 tên cô đã sắp chịu không nổi, mặt tái nhợt, miệng dâng lên vị tanh, thở dài, xem ra cô phải luyện tập nâng cao thêm nữa.

Sau đó nhẹ nhàng thu lấy cậu vào không gian, mà tên đại ca hình như rất tự tin nên hoàn toàn không hay biết gì, cô cạn lời, loại này chỉ làm đá nâng tình cảm nam nữ chủ lên cao thêm.

Đám đàn em cũng ngu dốt không kém, chỉ lo xoay quanh nịnh nọt lấy gã đại ca, cô đứng trong góc cố ý cho Kiệt ca nhìn sang thấy, hân hơi ngạc nhiên, thấy cô ra hiệu bèn giả bộ như không có chuyện gì, khẽ thì thảo trong tai Băng Nguyệt, trong mắt nằng lóe lên tia nghi hoặc nhưng vẫn lựa chọn tin lời hân.

Tình thế bỗng chốc thay đổi, Kiệt ca cùng Nguyệt tỷ từ thế bị động biến thành chủ động ăn ý lấy súng trên bàn bắn chết 4 tên gần nhất, sau đó giết chết thêm 6 tên, rốt cuộc trong phòng sau 1 hồi tiếng súng vang lên thủ hạ của gã chỉ còn 2 tên nhưng gã gọi mãi không trả lời, trong lòng lộp bộp, sợ hãi muốn chạy trốn.

" Bắn không tôi "

Cô không thu liễm nữa, đạp lấy gã 1 cái ngã phịch xuống đất, lăn đến chỗ chân 2 người.

Nguyệt tỷ đôi mắt nhìn chăm chú lấy cô, uầy, Nguyệt tỷ à, ta còn muốn mượn lực a, không muốn bị Kiệt ca diệt khẩu đâu.

" Chào, em là em họ của a Kiệt, em tên Miểu Miểu a " tuy gào thét ở trong lòng nhưng hình tượng cùng thần thái phải giữ vững a.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Chi Xuyên Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7

" Em ta đâu? " Nguyệt tỷ không vòng vo trực tiếp hỏi thẳng.

Cô chỉ vào góc, nàng nhìn theo quả nhiên thấy em nàng nằm ở đó.

" Cảm ơn " Nàng ôm em trai lên, lạnh nhạt nhìn cô, đôi mắt lúng túng cuối cùng thấp giọng nói cảm ơn.

" haha, không có gì, nếu chị không ngại có thể về nhà em, dù sao bây giờ chị cũng không có chỗ để ở nhỉ, mẹ em tốt lắm đó, hehe " Hừ, không nếu người đảm bảo an toàn cho cha mẹ cô cô mới không ngu thế.

Nguyệt tỷ nhìn qua Kiệt ca, thấy hắn gật đầu cuối cùng cũng lựa chọn tin hắn, hắn và nàng cứu mạng nhau nhiều lần, đến bây giờ là dây dưa không dứt nên nàng nguyên ý tin tưởng hắn lần nữa, huống chi khi nãy hắn 1 mực bảo vệ nàng làm nàng rất cảm động, tâm băng lãnh cũng nguyên vì mặt trời ấm áp hắn đem lại mà từ từ tan đi.

Sau khi đuổi cả 2 đi mắc công lại ăn thêm 1 đồng thức ăn chó nữa, cô lắc mông lái xe đi đến kho hàng, đúng lúc người ta xuống hàng vừa xong, cô thanh toán tiền công thuận tiện nhắc nhở chút, không tin à? Kệ bọn hắn, dù Sao cô cũng không ngại chém thêm quai con tang thì.

--- ----- ---

4h chiều, cuối cùng cô cũng mua xong hết những thứ mình cần, về đến nhà quả nhiên thấy Kiệt ca ở đây, cô cười gian, Nguyệt tỷ ở đây đảm bảo hắn hận không thể dọn qua ở luôn ấy chứ.

" Miếu Miếu, lại đây mẹ xem nào "

Mới vào tới cửa mẹ Ân đã ân cần hỏi han 1 lượt khiến cô có chút buồn cười nhưng nhiều hơn là ấm áp, tiến đến chỗ bà ngồi xuống:" Con không sao mà, chỉ là dạo này hơi bận rộn chút thôi "

Ba Hoàng kẻ bên ghen tị kéo mẹ Ân cách xa chút sau đó thấy không ổn trực tiếp kéo bà vào lòng, cô thấy thế bủi môi, Nam nhân già rồi còn nhỏ nhen với con cái.

" Nguyệt tỷ ở đây thấy thế nào a " cô không thèm nhìn 2 người ta ta khanh khanh nữa, xoay qua thấy bên kia cũng ôm ấp, cô nhin xuống, cười nhìn nàng, trong lòng mắng mỗ, đậu mía, mấy người chờ đó, ta tìm được người ta sẽ quăng trả lại gấp mấy trăm lần, hừ!.

" Ôn " Nguyệt tỷ phũ mi dài xuống, che lại cảm xúc đau thương trong mắt, giọng lạnh nhạt vang lên, Kiệt ca cũng cảm thấy không ổn bèn cầm lấy tay nàng, lúc nàng ngẩng đầu lên bèn nở nụ cười ấm áp.

Cô thờ dài, quả thật cô không thể ghét nổi đứa con mình tạo ra mà, thôi đành bù đắp lại vậy:" Nếu tỷ thấy được thì cứ nhận cha mẹ em làm cha mẹ nuôi đi, như Kiệt ca vậy "

" Thật sao? " Nguyệt tỷ nghi hoặc hỏi, cha mẹ nuôi của Kiệt cũng như cha mẹ nuôi của mình, nàng cũng vui về Đáp ứng.

Mẹ Ân nghe thế cũng vui vẻ đáp ứng, lôi kéo nàng trò chuyện 1 trận, khổ thân vị nào đó ngồi ăn đấm, phì phò trừng cô, ta nói này lão ba, ông giữ thể diện chút được không, hình tượng thần thái đâu mất tiêu hết rồi a.

Sau khi trò chuyện xong, cô lợi dụng lúc Nguyệt tỷ và mẹ Ân đi vào bếp làm đồ ăn, cô theo thói quen lôi Kiệt ca ra ngoài vườn nói chuyện, cả 2 thì thăm to nhỏ xong quay lại com nước cũng đã dọn xong, khuôn mặt tươi cười thường ngày thay thế bằng vẻ ngưng trọng, sau khi ăn xong gấp rút xoay trở về.

Nguyệt tỷ bị cô lôi kéo lên phòng, nàng có lẽ đã dờ phòng bị với cô, nên khuôn mặt cũng từ từ hiện cảm xúc:" Có chuyện gì sao? "

Cô kéo ghế cho nàng còn mình ngồi trên giường, gật đầu sáng khoái thừa nhận:" Đúng là có chuyện "

" Chị tin mặt thế sắp đến không? "

" Mặt thế? Sao có thể "

" Trước khi mặt thế đến sẽ liên tục xảy ra thiên tai: sóng thần, động đất, vòi rồng,.... Sau đó sẽ là bệnh dịch cuối cùng nhạt thực bao phủ, con người ngất xỉu, tình dục sẽ biến thành tang thi, đó cũng là lúc mặt thế giáng lâm " cô vừa nói vừa lấy máy laptop ra gõ, 10 ngón tay thon gọn phím đầy điêu luyện, sau đó đưa máy tính qua cho Nguyệt tỷ, những lời nói hung hăng nện vào lòng nàng, nhìn bản tin trên laptop, quả thật như cô nói tin tức đều nêu toàn những thiên tai mà thiên nhiên mang tới.

" Chúng ta phải làm thế nào? Tiểu đệ chị phải thế nào đây " giọng nàng 1 lúc lâu khô khốc vang lên.

" Em nói đề cho chị chuẩn bị tâm lý thôi, a Kiệt đã giúp chị lo hết rồi " hừ, này thì cho các người thà thức ăn chó.

Mang theo tâm tình khoái trá của kẻ phá án ái thành công, sau khi nàng về phòng trực tiếp tiến vào không gian của mình, giờ quan trọng nhất phải nâng cao thực lực.

Sau khi bước ra không gian cô 1 thân khoan khoái, 3 ngày trong không gian chỉ 6 tiếng bên ngoài, quả thật rất có lợi a, cô không ngờ tác dụng của dòng suối tốt thế, ngắt 1 lần là 2 ngày liền sau đó cô lại tốn 1 ngày thu xếp mớ mẫn, phát hiện đồ vật trước thu vào đều được để trong hư vô phù mà nó phải có chìa khóa là mặt dây chuyền trên cổ cô, sau khi mở ra bỗng mặt dây chuyền biến thành hình xăm một chiếc lông vũ màu đen.

Cô mở cửa chuẩn bị ra ngoài thì thấy Nguyệt tỷ gấp gấp đi tới, cô vội chặn lại, thăm nghĩ, có thể làm nữ chủ gấp thể đảm bảo chỉ có tiểu đệ của nàng. Quả nhiên, nghe nàng nói tiểu đệ sốt cao cả đêm, vì sợ phiền cô nên kèm cữ đến sáng, bây giờ càng sốt mê mang không tỉnh.

"Sẽ không thức tỉnh dĩ năng hay biến thành tang thi ấy chứ" cô thì thảo nhưng lại quên mất người bên cạnh mình từng làm gì.

"Em nói gì, đệ ấy sẽ biến thành tang thi sao, không được, người thân chị bây giờ chỉ mình em ấy, chị không thể để em ấy biến thành tang thi, tuyệt đối không thể" Cô cũng là lần đầu tiên thấy đáng vẻ điên cuồng này của nàng, vội vàng trấn an nhưng nàng vẫn như thế, cô đành xuất ra chiêu cuối:"em có thể chữa cho đệ của chị"

Quả nhiên, Nàng bình tĩnh lại không ít, bắt lấy cô như cộng rom cứu mạng, kích động run run, nào đâu còn đáng vẻ ngự tỷ băng son:"thật Sao? Đi cứu em trai chị" thấy cô gật đầu trực tiếp lời cô đi.

Cô bị lôi đi cũng hơi bất đắc dĩ, mở cửa ra quả nhiên thấy thiếu niên nằm trên giường khuôn mặt tái nhợt, mồ hôi như hạt châu từng hạt lăn trên má, đôi môi mím chặt tựa như thống khổ khê rên rì. (T/g: 2 chân bị banh rộng ra, người trên thân nhện không được nữa đưa cữ vật mạnh mẽ tiến vào; Miêu: Cút, đừng nhiễm H văn đam mỹ thế)

Nguyệt tỷ nhào tới bên giường ôn nhu trấn an, tây nắm thật chặt bàn tay gầy yếu:"tiểu Triệt ngoan, Chị ấy tới xem bệnh cho em kìa"

Cô nhìn nhìn, tình trạng bây giờ không thích hợp để ngâm suối nên chỉ đành cho uống từ từ vài giọt thủy đàm vậy, lấy nước ra đút cho cậu, nàng thấy cô từ hừ không lấy ra chén nước, hơi chân chừ nhưng không ngăn cản nhìn cô từng giọt từng giọt đút cậu.

Ánh sáng màu trắng ngà từ từ bao lấy thân thể cậu, cậu đau đớn càng lợi hại, Nàng nóng ruột muốn tiến lên lại bị cô kéo ra ngoài.

"Vượt qua được hay không phải do sự kiên trì của cậu ta thôi"

"Thứ khi này em cho đệ ấy uống là gì?" Nàng mím môi, cuối cùng nhện không được hỏi.

Cô cười tủm tỉm, nước thủy đàm lam sắc đựng trong bình nhỏ khê lắc lư xuất hiện trong tay cô:"Đây là thứ giúp chị thức tỉnh dĩ năng còn nâng cao thể chất của thân thể, sau đó có thể bảo vệ an toàn người mình muốn bảo hộ, nhưng quá trình phi thường đau đớn, chị muốn thử không?"

Nàng nhìn chăm chăm bình nhỏ, thực lực quả là thứ nàng mong muốn, nên không khách khí nhận lấy, dĩ năng là gì nàng cũng đọc thử nên biết được không ít nên hoàn toàn nghe hiểu, nhìn cô gái nhỏ trước mặt, trong mắt lóe lên kiên định.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Chi Xuyên Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8

Cô vờn vai, đuổi nàng về phòng với em trai mình còn cô tiếp tục chạy đi thu thập những đồ còn thiếu như thuốc, xăng dầu, nước,.... Tuy cô đã nhờ bọn họ thu thập dùm nhưng cô không ngại thu thập thêm.

Tối giữa trưa cô đã trở về nhà, mẹ Ân kéo lại hỏi han 1 chút mới thả cô về phòng còn không quên dặn dò cô hồi xuống ăn cơm để bà làm món ăn cô thích cho cô ăn.

Đóng cửa phòng lại, sau đó ôm lấy bộ đồ thể thao vào phòng tắm, sau nửa tiếng cô khoan khoái bước ra, ngồi trên giường, cô đem laptop ra coi tin tức 1 lượt, bỗng cô thấy 1 video cam rất mờ, đoạn video chỉ dài 10s, âm thanh khá ồn nên cô tắt đi chỉ chăm chú vào người được quay trong video 1 lúc lâu mới rõ bộ dạng, tóc tai bù xù, 2 mắt trắng dã như cá chết, người gầy như bộ xương di động, nước da xanh vọt, trong miệng răng nanh mọc dài, khoe miệng chảy ra chất dịch màu vàng ghê tởm. Khỏi phải nói 100% chắc chắn là tang thi, điều này làm cô ngưng trọng cực điểm nếu như đúng vậy thì bây giờ đã từ từ xuất hiện tang thi, không được, cô phải giúp cha mẹ mình nâng cao thể chất mới được.

Cô gấp laptop lại, bình tĩnh đi xuống lầu, ngo quanh không thấy Nguyệt tỷ, chắc nàng đã uống nước và ngất đi rồi không nên, thấy mẹ Ân đang bận bịu sau bếp, cô vội kéo bà lại, hỏi:"Ba đâu rồi mẹ?"

"Ông ở ngoài vườn không biết đang làm gì ấy, sáng giờ cứ ở ngoài đấy miết" nói đến đây bà hơi giận dỗi, hừ 1 tiếng.

Nhìn bộ dạng như thiếu nữ của bà, cô đỡ trán, sau đó trò chuyện với bà quai câu rồi ra vườn tìm ba cô.

Ba Hoàng thấy cô có chuyện muốn nói thì phát phát tay ý bảo cô qua đây, lên tiếng trước:"Ba biết rồi, lại đây, con nhìn xem đồng vật tư này là do ba nhờ người đem đến này, đủ cho gia đình chúng ta ăn qua ngày" ông cố ý bỏ qua 2 từ mạt thế.

Cô tiến lên, trước mắt quả thật 1 núi vật tư được ông đặt gọn trong kho kế bên cạnh vườn hoa, nếu không nhìn kĩ đảm bảo sẽ không thấy được nhà kho này, khỏi nghĩ cũng biết ông cố ý giấu đi, cô mím môi, tuy không đành lòng nhưng cuối cùng cũng nói:"ba, con không tính ở lại đây"

" Không ở đây? Vậy con muốn đi đâu "

" Chúng ta sẽ đi N thị, ở A thị này không an toàn "

Ông thờ dài, quả thật ở A thị tuy xa hoa nhưng ZF lại chủ yếu tập trung ở N thị, ông lẫn lộn trong hắc bạch nhiều năm luôn biết chuyện gì nên làm chuyện gì không nên làm, nhìn núi vật tư lại nhìn cô, không biết vì sao ông cảm thấy cô có thể xử lý được, bèn mở miệng hỏi: " Không lẽ chúng ta phải bỏ đồng vật tư này " Dem theo quả thật chỉ làm người ta đổ mắt nhưng ông lại không nỡ bỏ.

Cô cười cười, biết ông đang nghĩ gì nên trực tiếp cho ông liều thuốc an thần: " con có không gian, có thể đem theo hết, ba không cần lo " nói rồi cô phất tay thoáng chớp núi vật tư biến mất làm ông kinh ngạc há hốc mồm nhưng rất nhanh ổn định lại, không hồ là hồ ly lẫn lộn nhiều năm trên thương trường.

Kéo ba Hoàng vào nhà, sau đó gọi mẹ Ân cùng ra để cả ngồi lên sofa, đưa ra 2 chén nước lam thủy cho 2 người rồi giải thích công dụng 1 hơi, ba mẹ Hoàng hơi chán chừ nhưng rất nhanh hạ quyết tâm uống xuống.

" Phịch " 2 người rên rĩ 1 tiếng cùng ngã xuống sofa, ngất đi.

Cô nhàm chán lấy laptop ra lướt Weibo, đăng nhập tài khoản sau đó đăng 1 dòng chữ lên trên 1 trang khá nổi tiếng: " Tận thế đến, trừ lương thực, tránh người ngất xỉu, tránh bị tang thi cáo, nhắm ngay đầu mà bỏ, ta không ngại đập nát óc vài đứa không tin tưởng bị biến thành tang thi ", cô hài lòng thu lại laptop, cô đã nói rõ ra như thế đã xem như hết năng lực rồi còn lại do bọn họ thôi.

Cầm điện thoại gọi hỏi tình hình bên Phong đệ và Ái muội không ngờ đã làm xong hết thấy, bây giờ 2 người đang ở ngoại ô thị trấn Lương Nhạc nếu đi đường quốc lộ chỉ mất 1 tiếng là tới, Ngoại ô là vùng ít người nên cô tạm thời yên tâm về 2 người, dặn dò xong xuôi, nhấn mạnh là bọn họ ở đó chờ cô sau đó mới yên tâm tắt máy.

" Umm... "

" Đau " đây là chữ đầu tiên khi 2 ông bà tỉnh lại, thấy thân mình toàn bầm dập hơi thối cả 2 ông bà chạy về phòng tắm rửa 1 phen.

1 tiếng sau, cô nhìn đồng hồ từng phút trôi qua, mặt càng đen, chắc chắn lão ba khôn kiếp lại lau súng cướp cò, nước suối có công dụng dưỡng nhan, mẹ Ân thường ngày tuy tuổi cũng đã không ít nhưng lại là một mỹ thiếu phụ kiều mị bây giờ thêm công dụng của nước suối, khỏi cần phải diễn đạt nữa.

Quả nhiên mẹ Ân thẹn thùng cùng ba Hoàng 1 thân khoan khoai đi ra, khoe miệng khéo lên tới mang tai lâu lâu lại liếc mắt đưa tình với mẹ Ân làm cô suýt phun ngụm máu, hận không thể đập chết lão ba nhà mình, bình tĩnh, thần thái quan trọng.

Ba Hoàng thấy con gái nhìn mắt con gái mình như muốn phun ra lửa, khuôn mặt tuấn niên chột dạ khụ khụ 2 tiếng, cười nịnh nọt: " Tiểu Miêu à, nước con đưa quả thật rất tốt a "

Cô vẫn không thêm cho lão sắc mặt tốt, đảo mắt xem thường: " hừ, nước con đưa tất nhiên tốt " Ba Hoàng thấy thế bèn vỗ mông ngựa phụ họa theo.

Mẹ Ân mặt càng đỏ hơn tròng mắt ông chọc cho ba Hoàng 1 trận nhốn nháo, bị cô nhìn cảnh cáo mới yên lặng xuống, cô đỡ trán, không biết lúc trước cô tạo nghiệt gì mà gặp người ba cực phẩm thế.

Đỡ mẹ Ân vào chỗ ngồi, đúng lúc Nguyệt tỷ ôm em trai mình cũng xuống cô trực tiếp vào vấn đề chính: " Mọi người thử xem trong người có gì bất thường không "

" Tôi thức tỉnh hoá hệ dị năng " Nguyệt tỷ lên tiếng khai báo trước, giờ tay lên 1 ngọn lửa phụt lên treo lơ lửng trong tay nàng, không ngờ băng lãnh như nàng lại thức tỉnh dị năng nóng bỏng thế a.

" Cái này là dị năng à? Thế mẹ cũng có " vừa nói bà vừa hí hửng đưa tay ra 1 sợi dây mây mọc từ tay bà từ từ trôi lên.

Hoà hệ với mộc hệ, tấn công với chữa trị, không tồi, xoay qua nhìn lão ba nhà mình thì thấy ông giờ tay lên, 1 quả cầu nước hiện ra.

" Oành.... " Thủy hệ? Bà cô là thủy hệ dị năng? Cô chả biết miêu tả có 1 bầy quạ bay qua đầu có đủ dùng hay không nữa.

Nhưng quả cầu nước từ từ kết băng lại, cô thờ phào, dị năng hệ băng biến dị, không tồi nha, không phải cô ghét bỏ gì hệ thủy nhưng cô để ý người thức tỉnh nó, lão ba cô mà thành đội hậu cần, nghĩ thôi đã thấy cực kì khó tiếp thu.

Cuối cùng nhìn em trai của nàng, tuy đã 14 tuổi nhưng lại gầy quá nên nhìn sơ cũng chỉ là học sinh tiểu học, tiểu Triệt thấy ánh mắt mọi người nhìn nó, rụt cổ lại, nhỏ giọng nói: " em.. Em có thể dịch chuyển từ chỗ này đến chỗ khác "

" Thuận di, không tồi, dị năng của mọi người mới chỉ cấp 0, cần luyện tập dị năng cho thành thục trước đã, nhưng đừng dùng quá sức sẽ choáng váng và vô lực lúc đó rất dễ bị tang thi lợi dụng cáo cho 1 phút, nhắm ngay đầu tang thi mà đập " Cô sau khi phổ cập 1 lượt cho mọi người bỗng có tiếng gõ cửa vang lên.

Nguyệt tỷ chủ động bước ra mở cửa, người tới là Kiệt ca làm nàng vui mừng muốn mở cửa kéo tay người vào nhà nhưng khi nàng nhìn bầu trời đen kịt tâm trạng vui vẻ thoáng chốc nặng nề.

Kiệt ca nhìn theo tầm mắt nàng cũng biết, ôm nàng vào ngực trấn an sau đó đóng cửa vào nhà.

" A, a Kiệt, anh chuẩn bị xong hết rồi à "

" Ừm, đã chuẩn bị xong hết rồi, để ở ngoài sân, đợi anh bảo người mang vào " Hấn nói xong xoay người ra cửa, nói gì đó, bắt đầu có mấy người không ngừng từng từng vào, thoáng chốc trong phòng khách ngập từng.

Cô mở từng thùng kiểm tra, 2 mắt sáng lên, súng ngắn, súng giảm thanh, súng bắn tỉa, dao phay, lựu đạn, ... Đều đủ hết không thiếu thứ gì, còn có 3 thùng đạn dược, hơn 1000 can xăng dầu các loại được sắp xếp trong thùng, sau khi lựa chọn vũ khí lạnh phân chia cho mọi người xong cô trực tiếp thu vào không gian

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Chi Xuyên Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9

Kéo rèm cửa nhìn thời tiết, thấy trời đen kịt còn ần ần sấm chớp cô cũng không ý định đi liền mà bảo mọi người quay về ngoài xuống sofa chờ đợi.

" Rào.... " Cô mới ngồi xuống bỗng nghe bên ngoài mưa tí tách rơi, không biết cô nhìn lầm không nước mưa lại màu đen?. Xoay qua nhìn mọi người trong phòng, bọn họ hiểu ý cô đều nặng nề gật đầu.

Ba Hoàng kiểm cái điều khiển bật tivi lên, 2 MC đang bàn luận trận mưa đen này, đúng lúc trời mưa lại tạnh mắt nhưng bầu trời vẫn đen kịt, sau đó 1 lượt bản tin như sau trận mưa nhiều người buồn nôn sau đó ngắt xiú được người thân đưa đi bệnh viện, thoáng chốc các bệnh viện đều đông nghẹt người. Bản tin xoay chuyển thành nữ MC xinh đẹp đang ở trong bệnh viện XX để làm tròn trách nhiệm thu thập bản tin, gặp người thân của người bệnh thì mỉm cười ngọt ngào, nhìn qua khuôn mặt người bệnh như đang ngủ bèn an ủi một phen, sau đó người nhà bệnh nhân 1 hồi thể hiện vợ chồng thì thâm tình, cha mẹ anh chị em thì tình thân gia đình,... Cô nhếch môi thú vị nhìn, không biết khi người thân bọn họ tỉnh lại có thể có 1 màn thế này không.

Quả nhiên trong phòng, người bệnh trên giường từ từ tỉnh lại, người chồng thấy vợ mình tỉnh, mừng rỡ, thấy ông kính quay tới, chuẩn bị thâm tình với vợ mình 1 phen:

" vợ ơi, em tỉnh rồi à "

" nhìn anh đi vợ "

Đồ bệnh nhân rất dài nên hấn hoàn toàn không thấy dị trạng, thấy nàng không để ý mình mà chỉ cuối đầu bèn muốn đưa tay nâng mặt nàng, khuôn mặt nào còn sự xinh đẹp của vợ hấn, chỉ còn xanh xao vàng vọt, 2 mắt trợn lên trắng dã như cá chết, răng nanh mọc dài, khoe miệng chảy nước mủ màu vàng.

" A, quái vật, cứu " Hấn thấy thế tay chân bủn rủn muốn rút tay lại, bỗng bị một bàn tay gầy bắt lấy, móng tay sắc bén đâm sâu vào tay hấn thoáng chốc một mảnh huyết nhục ghê người, tang thi gù lên bèn nhón đầy hưng phấn " Phập " kéo hấn lại cắn ngay cổ hấn.

Nữ MC chứng kiến 1 màn thế sắc mặt trắng bệch cùng người quay xoay người muốn chạy thì ngoài cửa có vài con tang thi ngửi thấy mùi máu thịt hưng phấn gầm gừ đi vào.

Sau đó là máu phun đỏ máy quay rơi xuống sàn, tiếng la hét, tiếng kêu hưng phấn thêm tiếng nhai nuốt vang lên. Cô thấy không có gì coi nữa bèn chuyển kênh, mà những kênh có tang thi cắn xé người cô đều dừng lại 1 chút, cô hứng thú dừng lại kênh đang quay 1 người mặc quân phục đang đứng trên bục đồng đặc an ủi những người dân nọ 1 phen bảo bọn họ chờ ZF đến rước những người dân sau đó không đợi bọn họ vui mừng bao lâu thì bị tang thi ập tới nhìn người mới gieo hi vọng cho bọn họ thoáng chốc đã được bảo vệ lên xe an toàn rồi đi, tiếng la hét, tiếng mắng chửi, tiếng khóc lóc vang lên. Cô thấy không hứng thú nữa chuyển kênh, sau đó tắt đi.

Sau khi đợi mọi người tiếp thu xong, cô nở nụ cười quỷ dị, khoe miệng nhếch lên giọng nói như ma ám gõ vào lòng người: " Chào mừng đến tận thế, nhân tâm bây giờ có lẽ còn nhưng càng về sau thì thua cả 1 bạch bánh quy, kẻ mạnh làm vua, đừng mềm lòng với kẻ khác vì có khi chỉ lơ 1 chút sẽ bị đâm 1 nhát hoặc bị lôi thêm phiền phức không đáng có, mọi người hiểu rồi chứ? "

" Đã hiểu " Bọn họ nhìn nhau, biết cô nói không sai nên đều nặng nề trả lời.

Cô hài lòng gật đầu, lôi từ không gian ra 5 cái balo, đưa cho từng người sau đó phân chia mỗi người 2 chai nước pha thêm chút linh thủy, cô phát hiện nước có thể bổ sung năng lượng rất tốt, thêm 1 bạch bánh quy loại lớn có thể chia ra những bạch nhỏ rất tiện khi lấy ra ăn sau đó lấy thêm 1 ít đồ lặt vặt.

Sau khi phân chia xong, mẹ Ân mỉm môi ba Hoàng kể bên an ủi bà 1 phen, bà kiên cường lắc đầu ông càng đau lòng nhưng không thể nói gì hơn.

" Mọi người cẩn thận, tuy đây là khu dân cư biệt lập nhưng tang thi không phải không có " Cô dẫn đầu, vừa dặn dò vừa nhìn xung quanh.

" a Kiệt, anh để xe ở đâu? "

" Hà, anh vì phòng ngừa nên để nó ở trong bãi đậu xe đây "

Bọn cô cẩn thận đi ra, cô và Nguyệt tỷ cùng Kiệt ca cầm chắc gậy sắt trên tay quan sát xung quanh, ba mẹ Hoàng cùng tiểu Triệt hữu ý vô ý được bảo vệ ở giữa, sắp đến bãi đậu xe thì bỗng 1 bóng đen nhào ra mang theo mùi tanh tưởi khó ngửi, Nguyệt tỷ không hổ là sát thủ, phản ứng rất nhanh, cong người tránh móng vuốt 1 kích đập nát đầu ông thì, máu đen cùng óc trắng kết hợp 1 chỗ quả thật rất quý dị, lúc này mới nhìn rõ bộ dạng của con tang thi, trừ đầu máu thịt bệ bết thì quần áo bảo vệ khá sạch sẽ, nghĩa là sau khi giặt xiu liền bị biến thành tang thi, có lẽ lúc đi tuần nên dính nước mưa mà bị biến thành tang thi.

Mẹ Ân bị mùi tanh thêm nhìn một màn máu thịt dọa xanh mặt, dạ dày 1 trận buồn nôn nhìn không được nữa nôn khan ra. Ông Hoàng sắc mặt cũng trắng bệch nhưng vẫn cố nhìn xuống, tiểu Triệt cũng theo bà nôn hết ra, tuy đã thấy trên tivi nhưng gặp ở ngoài đời quả thật cảm giác không giống.

Chỉ có cô, hân và nàng là còn khá tốt, Nàng nhủ mày, lấy khăn trong balo ra lau gậy dính đầy óc tuỷ trắng đen nhầy nhụa, cô giật giật khoe miệng xoay qua vỗ lưng bà thăm than, không hổ là nữ chính với Nam chính, độ trâu bò quả thật không ai sánh bằng.

Sau khi đã xong, Cô nhìn xe hummer trước mặt 2 mắt sáng lên, dơ ngón tay cái cho Kiệt ca, hân cười cười nhưng không nói gì, mọi người lên xe an vị xong, cô dành lấy vị trí lái xe đưa cho ba Hoàng, hừ, cô mới không ngồi ăn cẩu lương, sau đó đưa chén nước cho Kiệt ca.

" Anh uống đi, thuốc độc đây " Cô cọt nhà cười nói.

" Em muốn độc chết anh không vấn đề gì, anh chỉ sợ Nguyệt nhi buồn thôi " Hân biết nước cô đưa không vấn đề gì nên uống xong bèn cười cười nói, Nguyệt tỷ trừng hân 1 cái, nhưng không phản bác. Sau đó hân không cười được nữa, ôm bụng thống khô, sau đó ngất đi được Bang tỷ đỡ nằm trên đùi nàng, cô bủn xỉn, tại sao hân ngất thì được nằm trên đùi người đẹp, cô cũng muốn a, xoay qua thấy mỹ nhân mama, nhãn tình sáng lên, trực tiếp áp qua làm nũng, ba Hoàng thấy thế mặt đen như đất nòi còn mẹ Ân thì vui vẻ bị cô chọc cười đến híp cả mắt, tiểu Triệt thì mờ mịt nhìn, không khí trong xe cũng vì thế mà giảm bớt căng thẳng.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Chi Xuyên Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10

Nguyệt tỷ nhìn dung nhan như đang ngủ trước mặt nhẹ vươn bàn tay thon dài ôn nhu sờ mặt hân thấy hân nằm không thoải mái bèn để hân dựa vào vai mình, mím nhẹ môi, trong lòng nghĩ vị tạp trần, nàng biết em họ của hân vì hân nên mới chứa chấp nàng còn cho nàng 1 gia đình, bà Ân quả thật yêu thương nàng và em trai như con ruột, nàng trước giờ lãnh tính lãnh tình nhưng cũng là người cũng sẽ có cảm xúc, trừ em trai từ nhỏ bên cạnh thì chưa bao giờ được cảm nhận tình yêu thương của cha mẹ nhưng khi gặp bà Ân bà đã thật sự cho nàng biết thế nào là tình thương đầy ắp của mẹ tuy chỉ mấy ngày ngắn ngủi nhưng với nàng đã đủ lắm rồi, nàng nhìn tang thi đang truy đuổi 1 đám người có già có trẻ ở ngoài cửa không ngừng hướng tới xe cầu cứu, nàng nghĩ nếu không gặp hân, không dây dưa, sẽ không được em họ hân rồi được cô hết lòng giúp đỡ thì nàng và em trai nàng có thể cũng giống như những người kia đi.

" Nguyệt tỷ, đưa a Kiệt đây cho em " Cô bị lão ba không biết liêm sỉ cướp mất chỗ làm nũng, bực nhọc chen ngồi kế nàng, thấy nàng thất thần hoàn toàn không để ý dị trạng của hân, không nhìn được bèn lên tiếng, nếu cô biết công mình làm lại đi may áo cưới cho tình cảm 2 người càng bền chặt có tức học máu không nhi.

Nàng lấy lại tinh thần, thấy cô ngồi bên cạnh nhìn mình, nhẹ gật đầu, đỡ Kiệt ca toàn thân không biết khi nào đã đóng 1 lớp bùn đen không có nữa điểm chề bần cẩn thận đi qua.

Cô thô bạo ném hân vào dòng suối trong không gian sau đó dùng tinh thần lực hong khô quần áo dùm hân rồi lôi hân ra ngoài quăng lại cho nàng còn đang ngơ ngác.

Kiệt ca 1 chút thì cũng từ từ tỉnh lại, ê ẩm toàn thân khiến hân nhíu mi, xoa xoa đầu nhìn thì thấy đang trên xe, cảm giác bị người trần nước là ảo giác sao? .

" Anh tỉnh rồi, tốt quá, anh xem thân thể gì khác thường không? " Nàng mừng rỡ lên tiếng.

" nói sao nhĩ, anh chỉ cảm thấy tứ chi nhanh nhẹn hơn trước, giác quan cũng nhạy bén hơn hân, không biết vì sao anh thấy có dòng điện chạy quanh mình " Hân đưa tay lên thoáng chốc trên tay xuất hiện 1 tia sét.

" Lôi hệ dị năng, lực công kích quần thể mạnh, rất tốt " Cô chep miệng lên tiếng, hoàn toàn chưa bao giờ nghi ngờ hào quang của nam chính.

Vì hân đến sau nên hoàn toàn không biết dị năng là gì, sau khi cô phổ biến 1 chút thì hiểu, mọi người tự giới thiệu dị năng của bản thân xong 1 lượt, đều tỏ mò nhìn cô.

" Tiểu Miêu, dị năng của con là gì? " Mẹ Ân muốn đi xuống băng cuối ngồi chung lại bị ba Hoàng giữ lại, chỉ có thể ngồi tại chỗ lái phụ hồi, Nguyệt tỷ và

Kiệt ca cũng tò mò nhìn, tiểu Triệt này giờ bị tổng lên ghế giữa cũng ngoài đầu xuống nhìn.

Khoé miệng cô giật giật vài cái, nghĩ nghĩ cuối cùng trả lời: "Dị năng không gian và lõi hệ dị năng" ừm, tinh thần lực không tính dị năng thức tỉnh.

"Oh" Bọn họ kêu lên 1 tiếng đã hiểu cũng không hỏi nữa xoay qua tự làm việc của mình.

"Tiểu Miểu, xe chúng ta ra tới đường quốc lộ liền bị bao vây rồi" ba Hoàng chạy 1 đường thuận lợi cán lên sát tang thi mà đi, trình độ lái xe lão luyện đó khiến cô không nhìn được khen ngợi 1 phen, nghe ông nói thế cô đành từ bỏ việc tu luyện nhìn ra ngoài cửa kính quả nhiên thấy tang thi 2 bên đường từ từ đi đến xe họ, số lượng quá lớn ba Hoàng muốn cán qua cũng là cả 1 vấn đề nhưng đối với cô đang muốn luyện dị năng thì là cơ hội cực tốt.

"Xuống xe, 1 kích ngay đầu, không được thì dùng dị năng đừng tiêu hao dị năng quá độ"

Mọi người đều có thói quen coi cô như chủ đạo nên khi nghe điều nhất trí xuống xe chỉ có Nguyệt tỷ là hơi chần chừ, cuối cùng hạ quyết tâm nói: "Miểu Miểu, em có thể để tiểu Triệt ở lại xe không"

"Không thể, chị đừng quên đây là mặt thế, tiểu Triệt cần phải trưởng thành" Quả nhiên, nàng đã lường trước được đáp án như thế nên chỉ mỉm cười không nói nữa.

Sau khi đã xuống xe hết, cô trực tiếp lôi tiểu Triệt đi trước ánh mắt lo lắng của mẹ Ân và Nguyệt tỷ.

"Này, tiểu Miểu"

"Miểu Miểu"

Thấy khuyên không được mẹ Ân cũng không nói nữa mà đứng tự vệ nhìn ba Hoàng cùng Kiệt ca chém giết bay đầu tang thi.

Mẹ Ân lúc trước còn khua mắt lúc Nguyệt tỷ chém tang thi nhưng sau khi suy nghĩ kĩ thì thật cũng không có gì nên rất mau bà quên đi, lôi kéo nàng đứng kế mình dặn dò cẩn thận, nàng thấy bà không còn xa cách mình nữa liền ngoan ngoãn gạt đầu vàng dạ sau đó cầm gậy sắt gia nhập vào chém giết tang thi.

Còn cô đang nhàn nhã ngồi khoanh chân trên ghế cần hạt dưa, thân hình nhỏ bé của tiểu Triệt không ngừng vung đao chém tang thi, nhìn từ xa cứ như cô đang ngược đãi trẻ em vậy, cô nhìn tiểu Triệt sau khi chém lại nôn, nôn xong lại chém thoáng chớp sắc mặt trắng bệch nhưng vẫn kiên cường cân cân răng chém tang thi phía trước cô nhìn cũng cảm thấy hơi tội nên dùng tinh thần lực xử lí bớt 1 ít tang thi.

Sau khi xử lí xong mọi người đều mệt lử dựa vào xe, cô đưa mỗi người 1 chai nước, mẹ Ân tuy không cần chiến đấu nhưng dùng mộc hệ của mình hỗ trợ giám cầm hay chữa trị cũng giúp đỡ mọi người rất nhiều.

Cô phóng thích tinh thần lực đuổi tang thi xung quanh đi, đợi mọi người nghỉ ngơi đủ liền lên xe xuất phát, cô quăng trả tiểu Triệt mệt lử lại cho nàng, sau đó dành vị trí lái xe, mẹ Ân và Ba Hoàng ngồi ở ghế giữa còn 3 người Nguyệt tỷ ngồi ở ghế dài phía sau.

1 đoạn đường đi coi như khá tốt nếu không có lũ ngán sống xe chạy tới là nhào đầu ra rồi bị tang thi cào la hét ỉn ỏi, quan sát ven đường toàn những chiếc xe nằm ngang dọc, máu vối xác chết bê bết trên xe lẫn dưới đất, cô nhìn đã thành quen nên rất nhanh dời mắt, nghiêm túc lái xe.

"Trời sắp tối rồi, chúng ta tìm chỗ nghỉ ngơi thôi, đi đêm quả thật không tiện" Trời đã không còn đen kịt như trước, nhìn đồng hồ thì thấy cũng gần 6h chiều rồi nên xoay qua nói với mọi người.

Cô tìm thấy 1 kho hàng gần đó bèn lái xe đậu lại trước sân kho, bảo mọi người thu thập 1 chút rồi xuống xe, cô phóng thích tinh thần lực dò xét xung quanh phát hiện có khá ít tang thi bên đuôi đi, chưa sức nấu cơm ăn mới quan trọng nhất, trưa giờ cô chưa ăn được bữa tử tế thật ỷ khua bụng mình mà.

Xung quanh nhà kho khá tách biệt với các nhà khác, cửa được khóa chắc chắn, cô trực tiếp vung đao chặt đứt ổ khóa, đơn giản mà bạo lực đi vào, mọi người phía sau khoé miệng 1 trận co quắp, cô xoay qua nhìn đều tự động đi vào, cô sau khi quăng cả đồng đồ dùng cá nhân với gạo, bếp gas mini, thịt, cá,... Bèn xoay người ra ngoài, động tay động chân chiếc xe 1 chút sau đó yên tâm đi vào tiện tây đóng cửa lại.

Nhà kho cũng coi như khá rộng, sau khi dọn dẹp sơ qua sắp xếp chỗ ngủ xong, nàng và mẹ Ân cùng nhau nấu vài món ăn thường ngày nhưng ở tận thế quả thật cũng khá xa xỉ, ba Hoàng và Kiệt ca chen chân chạy vật cho 2 người.

Cô đang cầm quyển sách đọc bèn nhíu mi buông sách xuống, Kiệt ca và Nguyệt tỷ là người phát hiện đầu tiên.

"Sao thế tiểu Miểu / Miểu Miểu?"

"Có người đến, cũng không nhiều, đoán chừng 4 5 người, đều là dị năng giả" Cô bủi môi phun tào trong lòng, làm như dị năng là rau trắng, bọn họ không nhờ nước suối chưa chắc đã thức tỉnh dị năng, thế mà tùy tiện lại xuất hiện 4 5 người, tức chết người mà.

Mọi người nghe thế bèn cảnh giác cao độ, đều cầm vũ khí trên tay, cô phun tào xong thấy thế bèn phẩy tay, lên tiếng bỏ xung: "Chưa biết là địch hay bạn, mọi người đừng mạnh động, tiểu Triệt ra mở cửa rồi thuận đi về" vỗ vỗ đầu tiểu Triệt ra lệnh, cậu chớp mắt tròn xoe 1 chút, gạt đầu, tiến ra mở cửa.

Quả nhiên 5 người bước vào, 4 nam 1 nữ, cô ngoáy tai, tại sao cô cảm giác quen thế nhỉ.

" Chào, tôi tự giới thiệu tôi là Liễu Tư, còn vị này là cậu chủ chúng tôi Triệu Ngao Kiêu và kẻ bên là em trai cậu ấy Triệu Hạo, khụ, còn đây là vị hôn thê của cậu chủ chúng tôi Lý Diễm, cuối cùng cũng như tôi tên là Bá Nhạc, còn nữa bọn tôi đều là dị năng giả " tên cao gầy trong đám người tươi cười đầy vẻ hồ ly đi ra, thái độ 10 phần chân thành tự giới thiệu 1 lượt, nhấn mạnh thêm câu cuối để tăng sức thuyết phục.

" Đã biết, cửa sau lưng, nếu không có chuyện gì có thể rời đi, bọn tôi cần ăn cơm " (Phụt, haha)

Cô lạnh nhạt nhìn, sau khi nghe xong trực tiếp phun ra 1 câu khiến nụ cười trên mặt Liễu Tư có dấu hiệu nứt ra, này này, cô gái trước mặt tại sao không theo lẽ thường thể, nghe bọn họ đều là dị năng giả mà mặt tỉnh như ruồi, Liễu Tư cảm thấy nhân sinh từ hôm nay có thể mở ra được rồi.

Lý Diễm là đại tiểu thư, sau khi thức tỉnh thủy hệ dị năng, càng hống hách không xem ai ra gì, nhìn bộ dáng sạch sẽ của cô ghen tị đỏ mắt, lại nghe cô muốn đuổi người nhìn không được nữa hoàn toàn bỏ qua ánh mắt cảnh cáo của Triệu Ngao Kiêu, tiến lên kiêu ngạo hất cằm khiêu khích:" Cô dựa vào gì đuổi chúng tôi, chúng tôi đều là dị năng giả, ngoan ngoãn nhường kho này lại, tôi sẽ tha cho gia đình cô, không thôi cô đừng trách tôi " Á nghĩ chỗ này có già có trẻ, chắc nhà gần đây nên khi mặt thể xuống chạy nạn vào kho này ở, nhìn bộ dạng non mềm sạch sẽ của cô gái trước mặt hoàn toàn là bộ dáng trời gà không chặt, ghen ghét lẫn khinh thường hừ 1 tiếng.

Cô day day huyết thái dương, thân thể tốt cũng dễ kiếm thêm kẻ thù a, nhất là lũ sinh vật không não trước mặt là ví dụ điển hình nhất.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Chi Xuyên Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11

Triệu Ngao Kiêu đen mặt mở miệng cảnh cáo:" Lý Diễm, cô im miệng "

Lý Diễm không phục tức giận dậm chân nhưng vẫn ngoan ngoãn ngậm miệng lại còn không quên trừng cô 1 cái, điều là tại cô ta mà ả bị Kiêu ca quát.

Liễu Tư vội cười làm lành:" khụ, haha, Xin lỗi là tại Lý Diễm tiểu thư được cưng chiều thành thói nhất thời không suy nghĩ mới nói ra những lời này " Hắn cũng không ư gì ả nên trình độ mắng người quả thật khiến cô lau mắt mà nhìn.

Cô càng nhìn càng thấy Liễu Tư thuận mắt, phát tay cũng không tính toán với bọn họ:" Được rồi, trong đây cũng không thiếu chỗ, quản tốt cô ta là được "

Liễu Tư vội lên tiếng:" Có thể cho bọn tôi biết tên cho tiện xưng hô không? "

Kiệt ca im lặng nãy giờ, bèn tiến lên kéo cô nở nụ cười thương hiệu giới thiệu một lượt:" tôi là Tổng Tư Kiệt, đây là em họ tôi Hoàng Miểu Miểu, người ngồi là Bạch Nguyệt, khụ, người yêu tôi, còn thiếu niên kẻ bên cô ấy là Bạch Triệt, cha mẹ của tiểu Miểu, Ân Nhiễm và Hoàng Kha gọi ông bà Hoàng là được, chúng tôi đều có dị năng " Câu cuối là hấn bồi cho bọn họ nghe.

Triệu Hạo nghe thế thì kinh ngạc, không nhận được quan sát 1 phen chạm phải ánh mắt tựa tiểu phi phi của cô bèn thu hồi lại tầm mắt, trao đổi với người bên cạnh 1 phen.

Song mâu dưới kính của Liễu Tư cũng hiện lên kinh ngạc, không nhận được dò xét 1 phen:" không biết mọi người là dị năng gì? "

Cô nhướn mi nhìn, hấn hoàn toàn trung ra 1 bộ dáng chỉ tò mò hỏi bèn cười cười

" Người đoán ~ "

"... " Đoán được cái rắm á.

Mẹ Ân ngồi nẫu đồ ăn thoáng chốc mùi thơm lan toả khắp kho kéo 2 người đang mắt to trừng mắt nhỏ lại.

Cô cũng không thèm đấu với hấn nữa, kéo Kiệt ca về chỗ ngồi.

Nguyệt tỷ và mẹ Ân cùng dọn ra những món khá đơn giản, thấy cô ngồi xuống bèn lôi kéo cô, nhét thức ăn muốn đầy cả chén của cô:" Tiểu Miểu, con ốm quá, nào ăn nhiều vào "

Cô cười ha ha, trực tiếp làm như không thấy bình dấm baba nhà mình bẻ ra, bắt đầu ăn.

Mẹ Ân thấy sắc mặt ba Hoàng uất ức cũng không đành lòng, gấp đồ ăn vào chén của ông, lúc này sắc mặt ông mới hoà hoãn được 1 chút, quăng cho cô ánh mắt khiêu khích vui vẻ ăn đồ ăn, cô bủn xỉn khinh bỉ 1 trận.

Nguyệt tỷ hâm mộ nhìn, bỗng thấy trong chén cơm mình nhiều hơn 1 miếng thịt, xoay qua nhìn thì thấy anh mỉm cười nhìn mình, nhếch môi cười cũng vui

về ăn cơm, mẹ Ân tính gấp cho nàng nhưng thấy thế cũng không gấp nữa mà để vào chén của tiểu Triệt.

5 người sau khi dọn dẹp chỗ xong nhìn trăng cảnh ẩm áp vui vẻ không nhận được đưa mắt nhìn nhau, im lặng lấy bánh quy trong balo chia ra ăn.

Lý Diễm cầm bánh nhìn sòng mắt cay cay, Liễu Tư và Bá Nhạc nhìn nhau trong mắt cũng hiện lên ưu thương, Triệu Hạo mím môi rừ mi xuống, Triệu Ngạo Kiều ngồi kế bên muốn kéo vào lòng an ủi nhưng cuối cùng tay dừng lại ở giữa không trung, tay bóp chặt lại thành nắm đấm để xuống.

Cô nhìn nhìn, chắc lưỡi 1 cái, sờ sờ cằm, ừm, là một mẹ ruột kiêm hủ nữ chân chính nên giúp đẩy thuyền một chút.

Đúng vậy, bọn họ là nhân vật trong bộ mặt thể cô viết thuộc thể loại đam mỹ, huynh đệ văn, nên cô mới cảm thấy quen thuộc, không ngờ bọn họ cũng xuất hiện ở đây, tuy hơi bất ngờ nhưng cô tò về đã quen rồi, từ vườn trường lại chuyển qua mặt thể có gì là không thể chứ.

Sau khi ăn xong mọi người dọn dẹp 1 chút, cô trực tiếp thu hết vào không gian, không thêm để ý bọn họ biết không, dù biết thì làm được gì.

Nhà kho không có điện nên đèn không xài được, trời đã tối ánh sáng cửa sổ không đủ nên cô lấy cây đèn loại lớn đã được sạc đầy ra bật sáng lên thoáng chốc cả nhà kho được đèn chiếu sáng.

Cô lấy bản đồ ra, tập hợp mọi người lại: "Chúng ta đang ở chắc ở thị trấn Thành Thủy chỉ cần chạy thẳng đường quốc lộ băng thẳng qua đường nhỏ Trần Từ Xuyên, nhìn vị trí thì cách ngoại thành A thị không xa nữa đến lúc đó chúng ta có thể gặp Phong và Ái Á rồi "

Mẹ Ân ôm tâm trạng vui vẻ sắp được gặp con trai mình nhưng nghĩ đến tình cảnh bây giờ là mặt thể nhận không được rơi nước mắt: "Thật sao, tốt quá, cầu trời phật cho Phong nhi được bình an "

Nước mắt kiều thể rơi làm ba Hoàng đau lòng 1 trận bèn ôm bà vào lòng an ủi: "Nhiễm nhi, Phong nhi từ nhỏ đã trí tuệ hơn người, chắc chắn sẽ không sao, em đừng khóc nữa "

" Ông xã.... " mẹ Ân nghe thế cuối cùng cũng ngừng khóc.

Cô đen mặt, ho khan 2 tiếng kéo 2 người đang không ngừng quăng cầu lương trước mặt, quét mắt qua 3 người còn lại: " được rồi, giờ ai còn gì muốn hỏi không?"

" Miểu Miểu tiểu thư, xin hỏi cô muốn đi đâu? "

" Anh đoán ~ "

Cô xoay qua nhìn Liễu Tư không biết liêm sỉ chọt miệng vào hỏi lại nở nụ cười châm chọc, giọng điệu đáng đánh đòn lên tiếng.

"... "

" Cô sẽ đi N thị "

Cô như rồng mi hứng thú nhìn Triệu Hạo.

" Tôi chỉ đoán "

" Quả thật tôi đi N thị "

Triệu Hạo nhìn cô, thấy song mâu của cô chỉ là màu đen kịt hoàn toàn không biết cô nghĩ gì, hán cũng không luống cuống thấy cô thẳng thắn thừa nhận cũng tiến vào chủ đề chính.

" Thật trùng hợp, chúng tôi cũng muốn đi N thị không biết cô có hứng thú đi cùng không? Ở mặt thể lương tri của con người không bằng 1 miếng bánh muốn tìm đồng bạn quả thật không dễ hướng chỉ bọn tôi cũng là dị năng giả, có thể giúp 1 phần sức, chúng ta giúp nhau cùng tới N thị đôi bên đều có lợi "

Trực giác mách bảo cô gái này rất mạnh nếu có thể cùng cô trở thành đồng bạn thì N thị quả thật cũng dễ hơn, tuy cậu đoạt xá trùng sinh nhưng hiệu ứng cánh bướm quá mạnh đã vượt ngoài tầm kiểm soát của cậu, tuy cậu có không gian ngọc kì lân, có dị năng nhưng cậu không chắc có thể bảo vệ tốt cho anh trai mình, cậu thấy cô hoàn toàn là 1 bộ dáng tùy tâm sở dục, không biết vì sao lại lựa chọn tin tưởng cô gái này (mẫu tử liên tâm ấy, haha)

Cô như rồng mi. Hào sảng trả lời: "Được thôi, từ giờ chúng ta là 1 đội ngũ, tên Phá Thiên đi " đúng, dù trời có đến cô cũng phá trời... Không biết vì sao trong đầu cô lại luôn hiện lên ý nghĩ như thế, nhưng có mấy người để cô sai sử quả thật rất không tồi, haha.

Bọn họ nhìn cô, không biết vì quyết định hôm nay mà phải làm trâu bò... À nhầm, làm 1 đội ngũ oanh liệt xưng bá 1 phương, gặp thần giết thần gặp quỷ diệt quỷ.

Bạn đang đọc truyện *Mặt Thể Chi Xuyên Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

Về đêm đáng ra phải có sao chiếu sáng bầu trời đêm nhưng cả 1 vùng trời đều đen kịt tô điểm cho mặt trăng màu đỏ đầy yêu dã.

Cô ngồi trên nóc nhà ngắm khung cảnh đường như tiếng tang thi cùng tiếng người kêu gào không ảnh hưởng đến tâm tình của cô, song màu hắc bạch gọn sóng 1 lúc rồi trở lại một mảnh thanh tĩnh, nhẹ nhàng nhếch môi nhìn bầu trời.

"Đã lên tại sao không xuất hiện, Hạo thiếu "

"A, bị phát hiện rồi "

Cậu nhún vai nói bằng quơ, đi đến ngồi xuống kế cô.

"Tìm tôi có chuyện gì "

"Tôi muốn mạnh lên như thế mới có thể bảo vệ tốt anh trai tôi "

"Haha, cậu nghĩ tôi giúp được cậu sao? "

Cậu nhìn trời nhẹ giọng nói "Không biết, chỉ là trực giác mách bảo "

"Rất thẳng thắn, nhò máu nhận chủ là có thể đọc được " Cô quăng cho cậu 1 quyển linh thuật hệ Băng.

Cậu nhận lấy quyển sách, cũng không ngạc nhiên vì sao cô biết được cậu là băng hệ dị năng, mấp máy môi cảm ơn rồi đi xuống.

"Coi trọng người trước mắt, đừng phạm lỗi lầm kiếp trước "

Cô nhẹ giọng nói, cậu khựng lại cuối cùng thả lỏng nhảy xuống, thấy cậu đã đi cô nhếch môi ngồi xếp bằng lại tu luyện linh lực, đây là khi cô vào căn nhà trong không gian tìm thấy được, những quyển sách ghi đầy các loại linh thuật đa hệ, cô lấy linh thuật hệ lôi ra coi nhưng mở ra chỉ trang giấy trắng không cô thử rất nhiều cách cũng không được tình cờ bị giấy cửa đứt tay máu nhỏ vào thế là tự hiện lên trong đầu nên không cần phải lấy ra đọc.

Sau khi điều hoà lôi hệ dị năng cùng linh thuật hệ lôi lại với nhau cô lại dùng linh lực cẩn thận bao bọc lại lôi điện thành 1 quả cầu nhỏ trôi lơ lửng trên không trung, thoáng chốc dị năng đã cạn kiệt, sắc mặt cô trắng bệch toàn thân vô lực, cô vội lấy chai nước ra bổ sung lại dị năng, cầm lấy quả cầu quan sát 1 lượt, cô tốn hết dị năng thế mà chỉ được quả nhỏ như thế, hơi thất vọng nhăn mi.

"Ầm " Mặt đất kế bên kho bỗng nổ tung 1 tiếng, khói bụi mịt mù bay tứ tung.

Cô vội dùng tinh thần lực bao bọc lấy kho hàng, khoé miệng co quắp nhìn khói bụi tan từ từ lộ ra cái hố thật sâu, không ngờ uy lực quả cầu đáng sợ như thế, nhìn tang thi từ phía bị hấp dẫn, cô đỡ trán, quả thật tự làm bậy không thể sống mà.

"Miêu nhi, có chuyện gì thế "

"Miêu Miêu, em đâu rồi "

Bọn họ nghe tiếng nổ mạnh nhón nháo từ trong kho mở cửa đi ra, thấy cô an ổn ngồi trên nóc nhà đều thở phào nhẹ nhõm.

"Khụ, chỉ là thử nghiệm dị năng chút thôi mà "

Nhìn qua mảnh đất trống kế bên thoáng chốc bị sang bằng thành hố sâu còn ẩn ẩn thấy tia lửa điện xẹt qua.

Mọi người "...."

Giờ cũng không phải là lúc ôn chuyện, tang thi của cả huyện bị tiếng nổ của cô hấp dẫn tới đông nghịt nhìn ghê người.

Cô chép miệng nhìn bọn họ "Đánh hay không? "

Mọi người nghi hoặc "Không đánh được sao? "

Cô sờ sờ cằm trả lời "Được "

Mọi người nhất trí "Thế không đánh, nghĩ ngợi tốt hơn "

Khoé miệng cô giật giật, lấy từ không gian ra một trái lựu đạn ném qua 1 hướng khác, "bùm " lại là 1 tiếng nổ khác, tang thi nhón nháo chuyển hướng, chỉ có vài con tiến lại bị cô dùng súng cách âm bắn chết.

Mọi người cảm lạnh n+1 "... "

Nhân sinh và tam quan được nâng 1 tầng cao mới, bọn họ không biết nên vui hay buồn khi theo 1 cô gái tùy hứng như thế.

Bạn đang đọc truyện *Mặt Thế Chi Xuyên Thử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12-2

Trong khu rừng trúc, 1 bóng dáng đỏ thắm xoẹt nhanh qua những nhánh cây, sau đó dừng lại ngã nhào trên đất.

Cô gái mặc kiện y phục hồng thắm tôn lên dáng người của nàng, tóc dài phủ xuống lại là màu bạch sắc hoàn toàn tương phản với màu y phục của nàng nhưng lại kì lạ hoà hợp, chặt vật ngồi trên đất nhưng hoàn toàn không chút luống cuống, song mâu tử sắc tuyệt đẹp hoàn toàn không 1 tia sợ sệt nào nhìn phía sau hoàn toàn không có người đuổi theo nữa mới từ từ đứng dậy, phúi phúi y phục hơi lộn xộn của mình, quan sát xung quanh bỗng thấy một thư đình giữa bìa rừng, nàng chậm chạp bước tới.

Bỗng thấy 1 dòng suối chảy ngang kế bên thư đình, nàng cúi xuống quan sát bộ dạng mình, hơi ghét bỏ nhăn mi, lại nhìn đến dòng suối xanh mát bên không nhìn được đi đến giữa nguồn quan sát xung quanh, thấy hoàn toàn không có ai, song mâu hơi chần chừ một chút.

" Ừm... "

Nàng phát tay, bộ kiện y tự động thoát thân nàng lộ ra dáng người lồi lõm cùng làn da trắng như bạch ngọc đầy mê người, nàng trực tiếp nhảy xuống, dòng suối xanh biếc càng tôn lên mái tóc bạch sắc cùng làn da trắng nõn, phượng nhãn tử sắc hiện lên ý cười vui thích, vừa đưa tay vung nước vừa ngâm nga 1 khúc nhạc rất êm tai.

" Ai? " một giọng nói trầm thấp vang lên từ đầu nguồn.

Nàng đề phòng theo ý thức ôm lấy thân thể mình, phát tay phóng lên bờ bộ hồng y tự động mặc lại, chân nhỏ nhắn cũng không mang giày, tò mò đi đến đầu nguồn, người có thể khiến nàng không phát hiện quả thật rất hiếm có khiến nàng sinh hứng thú.

Đập vào mắt nàng là khuôn mặt tuấn mĩ, đường nét khuôn mặt, lông mày rậm đầy nghiêm nghị, mắt phượng dài hẹp ẩn dưới đó là một đôi con ngươi đen hoắc như hắc thạch cảnh giác nhìn nàng, sống mũi cao thẳng, môi bạc khẽ nhếch lên câu nhân, dáng người săn chắc ẩn lực.

Hai từ " Yêu Nghiệt " không đủ để diễn tả.

Nàng si mê nhìn đôi mắt như hắc thạch kia, chỉ muốn đem nó dấu làm của riêng.

Sắc mặt hần hơi trắng, xoay người phát tay mặc lại y phục tao nhã lên bờ, nhìn người trước mặt không mời mà đến giọng nói trầm thấp đầy sự không vui " Ngươi là ai? "

Nàng dáng người nhỏ nhắn nhìn hần 1 bộ dáng từ trên cao nhìn xuống, nàng cũng không yếu thế ưỡn ngực, phượng mâu tử sắc đầy sự tự tin, cuồng ngạo trả lời " Ta là Âu Thần Nhạc Miếu, Nam nhân, ta muốn ngươi "

" Âu Thần? Ngươi là người của yêu ma giới? "

" Đúng vậy "

Hần sắc mặt âm trầm, tay vận tiên lực: " Thế ngươi đi chết đi "

Nàng né công kích của hần, người như bạch tuộc trực tiếp mặt dày bám vào người hần, cười đầy yêu dả: " ai da, nam nhân a, ngươi đừng hờ tị là giết giết được không, ta thật thương tâm "

Sau đó là một đoạn ta truy ngươi đuổi khiến tam giới gà bay chó sủa.

Hần nói: " Âu Thần Nhạc Miếu, cả đời này ta sẽ không yêu ngươi! "

Nàng không để ý trả lời: " Không sao, ta có thể đợi "

Hần nói: " Âu Dương Nhạc Miếu, chúng ta là kẻ thù, ta sẽ không yêu kẻ thù "

Nàng đáp:" A, thế ta không làm kẻ thù của người nữa "

- ---

Hắn nói:" Âu Dương Nhạc Miếu, người cút xa ta ra "

Nàng đáp:" không thể "

Từng lời từng chữ của hắn khiến tim nàng rơi vào hầm băng, cuối cùng cũng buông xuôi xuống nhưng khi thấy hắn bị người tính kế ngã xuống trước mặt mình, nàng dùng yêu lực của mình giúp hắn bảo mệnh.

Khuôn mặt nàng trắng bệch ôm lấy hắn, khoé môi máu từ từ chảy ra, nàng dường như không để ý, song máu từ sắc nhu tình nhìn hắn:" Âu Thần Nhạc Miếu ta không ngờ lại có ngày yêu người thảm hại đến thế, nếu có kiếp sau ta không muốn gặp người nữa, kiếp này nợ ta đã trả xong rồi, tạm biệt "

--- -----

Cô giật mình bật dậy, tay xoa xoa huyết thái dương, lại là giấc mơ đó, nam nhân trong mơ rốt cuộc là ai.

Bà Ân lo lắng tiến lại hỏi:" Tiểu Miếu, con không sao chứ? Tại sao lại khóc "

Cô sờ sờ mặt mình, quả nhiên nước mắt đang rơi, lấy tay lau đi hàng lệ, cười cười trả lời:" Không có gì đâu "

Nguyệt tỷ kể bên cũng đã thức lo lắng nhìn qua, thấy cô không sao cũng yên lòng, lại nhìn trời cũng đã sáng bèn kêu mọi người dậy.

Nhà kho không có nhà vệ sinh nên cô lấy mấy tấm ván từ không gian ra đóng thành 1 cái vách ở cuối góc nhà kho sau đó giăng thêm 1 cái màn che lại tiện cho mọi người vệ sinh cá nhân, nhiệm vụ của Lý Diễm chỉ cần dùng dị năng đổ đầy thùng là được, à thấy trăng cảnh hồi tối nên thành thật hơn nhiều.

Sau khi mọi người vệ sinh sơ qua tự về chỗ dọn dẹp xong tập hợp lại cùng 1 chỗ, ăn uống sơ qua sau đó đeo ba lô chuẩn bị xuất phát.

Cô nhìn mọi người một lượt:" Hôm nay chúng ta sẽ xuất phát đi Ngoại thành, balô mọi người đều có nước và đồ ăn đầy đủ, nước có thể uống cũng có thể rửa bớt vết thương tang thi cào nhưng không có nghĩa là để mặt cho tang thi cào, nếu tang thi có hành động nhanh hơn không cần liều mạng, chạy được cứ chạy "

Liễu Tư nhìn cô, đẩy kính nhân mạnh đứng chủ đề:" Tang thi có hành động nhanh hơn? "

Cô gật đầu, lên tiếng giải thích:" tang thi cũng có thể tiến hóa, bây giờ tang thi ở ngoài có lẽ cũng là cấp 0 cũng tựa như dị năng giả chúng ta "

Tâm trạng mọi người thoáng chốc nặng nề.

Cô phẩy tay, lên tiếng trấn an:" Yên tâm, giờ cũng chưa có tang thi cấp 1, mọi người hãy cố gắng cao dị năng của mình trước đã "

Xe của Triệu Hạo cũng đậu kế bên xe của cô, phân người vào xe cũng không khác gì lúc trước.

Mặt trời ngày thứ 2, ZF cử quân đi đón nhân viên cấp cao, A thị cũng nằm trong số đó, ba Hoàng lái xe ra đường lớn thấy quân nhân đang xả súng bắn dẹp loạn tang thi cứu lấy người ZF cần cứu còn người dân thường nếu có dị năng thì được giữ còn không thì phải tự sinh tự diệt, tiếng nổ chửi th詈 thoảng chốc vang lên, có người thấy xe bọn họ bèn bắt chập chạy tới đập cửa cầu cứu.

" Chạy nhanh đi ba, kẻ bọn họ "

" Được rồi "

Ba Hoàng nghe thế cũng không chần chừ nữa muốn lái xe đi, người quân đội cũng thấy bọn cô, nhìn đến 2 chiếc xe hummer, một người mặc quân trang tiến tới xe bọn cô, cô đỡ trán, quả thật tránh không khỏi phiền phức mà.

Ba Hoàng đành phải kéo cửa kính xuống, người kia có ý định muốn lôi kéo bị ba Hoàng thẳng thừng từ chối cũng không nói nữa để bọn cô rời đi.

Vì có quân đội 1 đường dọn dẹp tang thi nên bọn họ cũng không cần tốn nhiều sức, cô nhắm mắt lại tu luyện linh lực lại nhận thấy 1 luồng linh lực khác, khỏi nghĩ cũng biết ai, cô cũng rất bất ngờ khi Triệu Hạo thế mà lại có linh lực nhưng nghĩ đến cái ngọc kì lân cô cũng không lấy làm lạ nữa, linh khí quả thật quá yếu nên mức độ tu luyện linh lực của cô tựa như rửa bát, tu luyện nửa ngày chưa tới nửa thành linh lực.

Chém tang thi, thu thập vật tư, ăn uống, nghỉ ngơi lại lên đường.

1 ngày chỉ quanh quẩn có thế, thoáng chốc cũng đã tới ngoại ô thành phố.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Chi Xuyên Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 13

Xung quanh đường lộ cây cối phát triển tốt một cách quý dị, đường có lẽ vì là khu ít người nên cũng không nhiều xe đậu, những cửa tiệm bị đập phá đến biến dạng lởm chởm thấy vết máu lẫn vết cào cào.

2 chiếc xe hummer không tính sạch sẽ lắm nhưng lại cực kì chói mắt ở mặt thể này, người tụ tập với nhau xúm lại giết bầy tang thi đang gào thét.

"Hô, cuối cùng cũng xong "

Liễu Tư phẩy đao dính đầy tuý sống và máu nhìn qua thấy cô ưu nhã 1 nhát chém đứt đầu tang thi, một đao lưu loát hoàn toàn không thấy chút máu nào hay phải nói là máu chưa kịp phun ra, khoẻ miệng hần run rẩy, cô gái này thật cmn hần.

Triệu Hạo cũng nhìn cô, im lặng không biết nghĩ gì.

"tiểu Hạo, coi chừng "

Triệu Ngạo Kiều luôn để ý tình trạng của cậu, mắt thấy tang thi nhào tới vợ vuốt muốn cào lấy cậu,, sắc mặt trắng bệch, bất chấp tất cả nhào tới ôm lấy cậu, muốn dùng dị năng lại phát hiện móng vuốt đã tới, bèn dùng thân mình cản đi nhát cào của tang thi, sau khi anh bị cào tang thi cũng bị cô chém một nhát bay đầu.

Được vòng tay ấm áp của anh hâm tỉnh, cậu cắn răng, trong lòng tự mắng mò bản thân một hồi.

"tiểu Hạo, em không sao chứ "

Nhận thấy người ôm mình run rẩy lợi hại, sắc mặt trắng bệch, cậu vội trấn an:" Em không sao "

" Triệu Hạo, anh cậu bị tang thi cào bị thương " Cô thu lại đao, lạnh nhạt lên tiếng hào tâm nhắc nhở.

Cậu rời khỏi cái ôm của anh, không nghe anh ngăn cản dùng lực xoay lưng anh lại, nhìn qua vết thương sâu hoắm ở sau lưng máu dính đỏ thẩm áo, nước mắt cuối cùng cũng rơi xuống, trong lòng tựa như thủy triều cuộn cuộn.

" Kiều là em hại anh, nếu em không thất thần anh sẽ không vì em mà bị cào "

Hần cười khổ, đưa tay lau đi nước mắt cậu, trong lòng một mảnh đau lòng, song mâu lóe lên nhu tình:" Anh không sao, tiểu Hạo đừng khóc "

Mọi người đều có mắt làm sao không nhận thấy tình cảm anh dành cho cậu, đều im lặng không nói gì, chỉ có Lý Diễm đen mặt dậm chân.

Cô lại lên tiếng đánh vỡ không khí sắc màu hường kia:" Khụ, dị năng giả sẽ có miễn dịch cụ thể với bệnh độc tang thi, vết cào của hần máu chảy ra là máu đỏ chỉ cần băng bó lại sẽ không sao, không cần lo lắng "

Triệu Hạo nghe thế bèn đỡ anh lên xe hoàn toàn không nữa câu nghi ngờ luôn tin tưởng lời cô làm cô nghi hoặc, này này, kiểu như thế chắc cô đem bán cũng vui về bị bán nhì.

Nguyệt tỷ dùng hỏa hệ thiêu trụi xác tang thi, còn Liễu Tư dùng phong hệ cuốn mùi hôi thối khi hoá táng tang thi đi.

Sau khi xong xuôi hết rồi bèn lên xe.

Tận thế ngày thứ 3, cuối cùng bọn họ cũng sắp đến nhà kho nơi Phong đệ và Ái Muội ở.

Lúc này trong nhà kho

Một người khuôn mặt hèn mọn, tay cầm côn gỗ dính đầy máu chĩa vào đôi nam nữ trước mặt, giọng 10 phần uy hiếp:" Ngoan ngoãn đưa đồng đồ sau lưng mày cho bọn tao "

Những người phía sau cũng phụ hoạ theo, một tên gầy hen trong đám, mắt dâm tặc nhìn chằm chằm cô gái nhút nhát trước mặt, nói với tên đầu đàn:" Đại ca, con nhỏ đó nhìn ngon phết hay là chúng ta bắt lại cùng nhau hưởng thụ " xoa xoa tay đầy thèm thuồng.

Tên đại ca cũng nhìn qua vì kho khá tối nên không nhìn kĩ bây giờ gã cũng chú ý, vỗ vai tên gầy cười ha hả:" Tiểu Mao Tử, mày nói cũng đúng, tao hưởng xong sẽ không thiếu phần tụi bây, anh em bắt lại cho tao "

" Không cho phép các người đụng vào cô ấy " Phong đệ bảo vệ Ái muội đang sợ sệt ra sau lưng, trong tay yên lặng cầm 1 trái lựu đạn, trong mắt lóe lên kiên định.

Đúng lúc bọn người sắp bắt lấy nàng, cửa nhà kho bị mạnh mẽ đá ra.

" Muốn đụng vào nàng? Bọn người không xứng " Một giọng lạnh nhạt vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Chi Xuyên Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13-2

Bọn gã là nhóm côn đồ có tiếng, trước mặt thế đã làm nhiều chuyện ác nhưng vẫn kiên kị pháp chế nhưng bây giờ mặt thế đã đến, sau khi gã thức tỉnh dĩ năng càng cướp bóc trắng trợn hơn, gây gỗ gã cầm dính không phải là máu tang thi mà là máu nhân loại, cô cũng chú ý điểm này.

Vì mở cửa ra nên ánh sáng bên ngoài chiếu sáng vào thân hình nhỏ nhắn của cô, dáng người nóng bỏng làm bọn gã thêm thường.

" Cô em xinh đẹp, theo bọn anh đi, bọn anh đảm bảo sẽ làm em dục tiên dục tử "

Gã đầu đàn dùng ánh mắt dâm tà nhìn cô như hận không thể dùng ánh mắt xé bỏ lớp áo đó, đè cô dưới thân hung hăng yêu thương, càng nghĩ thân dưới gã càng phản ứng.

Cô lạnh nhạt nhìn, thong thả bước đến trước mặt gã, giơ tay ra, gã nóng lòng đưa tay muốn bắt lấy tay cô.

" A.... A... Mất tao "

Chỉ thấy cô vẫy tay 1 cái, 2 ngân châm từ tay cô phóng ra chuẩn xác chọc đuôi mắt gã, cô rút châm lại, 2 nhãn cầu cũng vì thế bay ra rớt xuống đất, máu cuồn cuộn từ 2 hốc mắt gã phun ra, đầu đón ôm mặt ngã xuống đất.

Những đàn em thấy thế muốn nhào lên lại bị cô vẫy nhẹ tay, băng tơ bắn ra cửa ngang yết hầu, bọn gã chưa kịp phản ứng máu từ yết hầu phun ra, ngã xuống chết.

Gã không nhìn thấy đường, sợ sệt cầu xin:" Cầu cô tha cho tôi "

" Muốn trách thì trách mày đừng người không nên đừng và dùng ánh mắt ghê tởm nhìn tao " Cô ngoan độc đập vào bộ hạ của gã, giọng cô như âm ma, một tiếng hét đau đớn vang lên, gã đau đến ngất đi.

Mọi người vừa tới khiêm chức khán giả:"... " Đây cũng quá ngoan độc đi.

Ái muội song mâu sáng lên, hoàn toàn không sợ sệt sùng bái nhào lại ôm lấy cô, giọng nói đầy vui sướng:" Miêu Miêu thật ngầu a ~ "

Mọi người:"... " thần kinh quá thô.

Khoé miệng cô cũng rút lại, kéo người bám trên người quăng lại cho Phong đệ:" Vắt và cho em rồi "

Hắn ôm lấy nàng, trấn an sờ sờ đầu cún con, nhìn cô nhẹ giọng đáp:" Không vắt và "

Mẹ Ân tiến tới ôm lấy con trai mình, hỏi han tới tấp 1 phen, Phong đệ bị bà làm cho choáng váng, ba Hoàng đen mặt kéo ra.

Cô nhìn núi vật tư trước mặt, nghi hoặc hỏi:" Xe đâu? "

Ái muội lại tranh thủ sự tồn tại, muốn nhào tới nhưng cuối cùng ngoan ngoãn làm tổ trong lòng hắn, rướm cổ lên giọng đầy vui vẻ:" Miêu Miêu, Ái Ái rất lợi hại, Ái Ái có không gian a "

Nhìn cô gái nhỏ 1 bộ dáng cầu khen ngợi, cô cầm lặng nhìn trời có 1 người em dâu trẻ con thế không biết nên vui hay buồn nhỉ, cuối cùng bày ra một bộ dáng nghiêm túc gật đầu:" ừm, Ái Ái quả thật rất lợi hại "

Nàng vui vẻ riu rít với Phong đệ một phen, hắn chỉ sùng nịch nghe theo thói quen xoa đầu nàng.

Cô:"... " lại bị quăng cầu lương.

" E hèm, Ái Ái, đem mấy chiếc xe ra đây, thu lại đồng đồ này vào đi "

Ái Ái thức tỉnh không gian cũng không lớn lắm, sau khi đem 5 chiếc xe ra thu lại đồng đồ trước mặt thoáng chốc đã đầy ắp.

Nhà kho cũng rất rộng nhưng có mấy cái xác quả thật không thể ở, trời cũng còn sáng nên bọn họ tranh thủ lên đường.

Cô thu 4 chiếc lại, xe hummer được cải biến lại giống hệt xe đã ngoại kiểu gia đình, chỗ ngồi rất rộng, 10 người ngồi vẫn được hưởng chỉ bọn họ chỉ 8 người nên cô chọn xe này thay cho xe của Kiệt ca, sau khi xong hết thấy bọn họ xử lý vài con tang thì rồi lên đường.

Sau khi phổ cập đường đi cho ba Hoàng lái xe, cô dùng bộ đàm trao đổi một phen với nhóm người Triệu Hạo.

"Gần đây có 1 bệnh viện khá lớn, chúng ta sẽ vào đây kiểm thuốc men, chuyển đi khá nguy hiểm, các anh có muốn đi không?" nhìn xem, cô rất chú trọng quyền riêng tư nha.

[Có Miếu Miếu tiểu thư, chúng tôi nguyện ý đi] Sau khi bàn bạc 1 hồi, Liễu Tư xung phong trả lời còn không quên vuốt mông ngựa 1 hồi.

Lời nói của hần thành công làm cô nổi da gà 1 trận, cô được đáp án cô cũng không nhiều lời tắt đi.

Bệnh viện sao, hmm, cô cảm giác sẽ có 1 bất ngờ thú vị đây, thật hào chò mong.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Chi Xuyên Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13-3

1 tháng sau

Cô chống cằm nhìn tên yêu nghiệt chuyên tâm lái xe bên cạnh, nhếch môi: "Người là ai? Chúng ta quen biết sao?"

Hần đảo mắt qua nhìn cô, đôi song mâu hắc thạch phản chiếu ánh ngược cô trong đó, môi bạc nhếch lên tà tứ: "Tôi là lão công của em"

Cô bủi môi, không thú vị xoay người, đây là lần thứ n cô hỏi hần chỉ toàn được đáp án như thế, cô còn nhớ 1 tháng trước bọn họ vào trong bệnh viện không ngờ lại gặp tang thi cấp 2, chưa gặp tang thi cấp 1 đã nhảy đến cấp 2 thì bọn họ làm sao đối phó nên cô chỉ đành làm đá kê chân cho mọi người chạy trước, bảo bọn họ tới căn cứ C thị chờ cô sẽ đến, sau khi bọn họ đi cô tính trốn vào không gian ai ngờ nó lại có tinh thần lực cản lại đường trốn của cô, tình thế cấp bách cô chỉ có thể lưỡng bại câu thương tìm đường sống mà chiến đấu với nó, không ngờ tên yêu nghiệt này đột nhiên xuất hiện thế là có 1 màn yêu nghiệt cứu nữ nhân, hần luôn miệng nói cô là lão bà của hần, cô cũng phát hiện người trong mơ của cô chính là hần, 1 phần vì tò mò cô cũng bèn ậm ờ nhận, có lão công đẹp thế ngu gì không nhận.

Cô quan sát bên ngoài lúc này mới để ý không tang thi nào chặn đầu xe cô cả, nếu cô nhìn không lầm bọn tang thi thấy xe cô đều như thấy tà mà tránh?, cô bị ý nghĩ mình dọa sợ nha.

"Dạ Mặc Hần, vì sao bọn tang thi thấy xe chúng ta lại trốn"

Sóng mắt hần lại đảo qua nhìn cô, giọng trầm thấp vang lên: "Không biết" nhưng ánh mắt lại như đang nói "em nan nỉ tôi sẽ nói cho em biết".

Cô im lặng phun tào, anh không biết có quý mới tin, còn nữa cảm phiền anh đừng dùng bộ dạng yêu nghiệt đó dụ dỗ tôi, thân!

Không thèm để ý đến hần nữa, cô nhìn bản đồ lại thấy sắp tới căn cứ C thị, cô cảm thấy một đường đi với hần quả thật yên bình đến mức quý dị khiến cô thật không quen, cô nghĩ nếu không phải vì 1 tháng nay đường lộ bị hư hại nhiều vì thiên tai có lẽ đã đến C thị rồi đi.

Cô: "..."

Đến khi đến ngoài căn cứ C thị cô còn đang ngờ ngác, hần dịu dàng ôm cô xuống xe, cô có thoát nhưng tránh không được cũng mặc hần ôm, tự động tìm 1 vị trí thoải mái, hần trước mặt mọi người thu xe vào không gian, cô phát hiện trong không gian có nhiều thêm đồ cũng không nói gì.

Yêu nghiệt quả thật đi đâu cũng thu hút ánh mắt của mọi người, ánh mắt bọn họ nhìn đối với cô quả thật tập thành quen rồi cũng không thèm để ý nữa, hai người trực tiếp đi vào khu kiểm tra.

Người canh cửa: "... " hần còn chưa kịp lấy hời lộ nữa mà.

Muốn vào căn cứ không khó, đứng trong vòng 8 tiếng thấy không có dấu hiệu gì sẽ được vào khu kiểm tra dị năng và người thường.

Trên tường thành là những tay súng bắn tỉa, chỉ cần có người có dị biến sẽ trực tiếp bắn chết.

Cô được hần ôm nhàm chán chep miệng, trái táo đỏ tươi mọng nước đưa đến trước mặt, cô nhìn qua thì thấy hần quăng cho cô nụ cười dịu dàng, cô bủi môi trông mắt cầm lấy quả táo cắn ăn trước những ánh mắt thèm thuồng của những người khác, chả hiểu sao không gian của cô hần lại có thể sử dụng, trên người hần có quá nhiều bí mật làm cô càng tò mò muốn khám phá.

Sau 8 tiếng cũng có mấy người tang thi hóa bị bắn chết, cô và hân thuận lợi vào khu kiểm tra đo lường, sau khi được người đưa giấy điền đủ họ tên, ở đâu, bao nhiêu tuổi thì họ được dẫn đến máy kiểm tra đo lường.

Người kiểm tra là 1 nam thanh niên khá gầy, nhìn 2 người bộ dáng sạch sẽ thấy thế lên tiếng: "bỏ đồ từ trong ba lô ra, không được giấu diếm"

Cô tưởng hân sẽ quây 1 trận không ngờ lại ngoan ngoãn lấy đồ ra, nhìn đồ hân lấy ra khoe miệng cô giật giật.

Mọi người "... " Người lấy mấy thứ đồ chơi người lớn đó ra làm gì a.

Hân làm như thấy có gì không ổn, khuyến mãi thêm 1 đồng bao cao su, cô kể bên im lặng che mặt, cô nhớ không lầm lúc cô đi qua tiệm bán đồ chơi người lớn tiện tay lấy 1 mớ không ngờ hân lại lấy ra.

Tên kiểm tra muốn nói lại thấy balo hân quả thật đã trống không, chỉ có thể nuốt cục tức, dẫn bọn họ qua bên kiểm tra dị năng.

Cô nhìn mặt như trái mướp đắng của tên kiểm tra, lại nhìn qua khuôn mặt than của hân, tại sao cô thấy hân phúc hắc lại đáng yêu thế nhỉ.

Sau khi kiểm tra xong hết, cô và hân được phân vào khu A chỗ ở của các dị năng giả còn khu B là khu của người thường mà người thường muốn được vào khu A chỉ cần là có dị năng giả bảo kê, chi phí ăn mặc ở khu A quả thật rất đắt ít có dị năng giả chịu curvature mang người thường.

Có người hướng dẫn đường đi, nhờ hân mà cô biết không ít thứ tốt, tí như bọn người Trần Hạo đang ở đâu.

" Ý cô là đội ngũ Phá Thiên sao? À bọn họ là đoàn đội mới đến đây gần 1 tháng thôi nhưng thực lực lại không thể khinh thường "

" Thế bọn họ ở đâu? "

Gã hơi chán chừ, cô đưa bịch bánh quy thì 2 mắt gã sáng lên: " Bọn họ khu C nơi dành cho những đội dị năng, nghe đâu tới 10 mấy người, có già có trẻ mà toàn là dị năng "

" Khu C? "

" Cô mới đến nên không biết, khu C là khu tổ chức ra đoàn đội dị năng giả, chỉ cần có dị năng đến đó đăng kí đoàn đội rồi nhận nhiệm vụ căn cứ giao cho "

Cô cảm ơn sau đó cùng anh trực tiếp đi qua khu C.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Chi Xuyên Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14

Trên đường lớn căn cứ xuất hiện 1 đôi tuấn nam mỹ nữ thu hút ánh mắt gần như của tất cả mọi người ở khu giao dịch.

Người qua đường giáp: "Này bọn họ là ai vậy "

Người qua đường ngo: "Không biết, nhìn bộ dáng sạch sẽ thế chắc là con ông cháu cha gì trong căn cứ rồi "

Người qua đường tỷ cảm thán: "Dáng người cô gái thật đẹp thêm khuôn mặt, chắc chắn "

Người qua đường ngo lại chen ngang: "Lỡ như cô gái đó bị Huỳnh Thiếu thấy không biết có bị bắt như mấy cô gái khác không "

Người qua đường tỷ làm dấu: "suyt, người muốn chết à "

Cô lúc này đã xuống đi bộ, nghe bọn họ bàn luận cô hơi nhượng mảy, nếu không phải vì muốn qua khu C cô mới không thèm qua địa phương hỗn tạp này, nhìn người người bày bán đủ đồ nào là vàng bạc, có lẽ những thứ đó trước mặt thế là đắt đỏ nhưng bây giờ lại thua cả 1 cái bánh, cô kéo anh nhàm chán đi qua các sạp trước lời gọi mời lôi kéo của bọn người kia.

Cô đang đi tự nhiên dừng phắc lại, ghé mắt nhìn là 1 người đàn ông bần hàn ngồi trái sạp, cũng như những người khác ông cũng chỉ bán vòng vàng và những thứ đồ linh tinh nhưng thứ cô để ý là viên đá siêu vẹo đồ như huyết.

"Ma hạch " không biết vì sao 2 từ này lại nhảy lên trong đầu cô, có 1 thứ gì đó thôi thúc cô lấy nó.

Đề xuống xúc động trong lòng, cô tiến tới gian cầm lấy viên đá: " Ông chủ, viên ngọc này bao nhiêu "

Ông lấp bắp ra giả:" 10... 10 cân gạo " thấy cô sắc mặt không tốt vội sửa lời " Hay cô cho tôi 5 cân gạo cũng được, ở nhà tôi còn con thơ, chúng nhin đói mấy ngày rồi, không thôi cô cho tôi vài bịch bánh quy thôi cũng được "

Cô đang suy ngẫm nên hoàn toàn không biết sắc mặt mình kém thế nào, nghe ông lấp bắp nói xong chỉ nhướn mi, mở balo lấy ra 10 cân gạo thêm 3 bịch bánh cùng 1 lốc sữa đưa cho ông:" Đây là 10 cân gạo thêm 3 bịch bánh quy, lốc sữa này tặng cho con ông, ráng chăm sóc chúng "

Ông ôm gạo và bánh quy cùng sữa vừa khóc vừa cười gật đầu cảm tạ lia lịa sau đó thu dọn gian hàng chạy nhanh đi khu B.

Cô lạnh nhạt nhìn theo, sau đó cất ngọc rồi lôi kéo hấn đi khu C, có mấy người chứng kiến thêm thường muốn chào hàng lại bị khí thế của hấn dọa sợ chỉ có thể tro mắt nhìn bọn họ rời đi.

Muốn vào khu C phải là dị năng giả, sau khi kiểm chứng thân phận xong 2 người nghênh ngang đi vào.

Khu C rộng hơn khu A rất nhiều, có lẽ trước đây là khu quân sự nên phòng luyện tập cũng rất khá, cô chỉ hứng thú nhìn 1 chút rồi lôi kéo hấn đi.

" Tiểu mỹ nhân, em muốn đi đâu vậy có cần anh bồi không "

Một tên khuôn mặt cũng coi như ổn chặn đường cô, cô nhíu mi, phun tào trong lòng, tại sao phiền phức cứ kéo tới với cô chứ, thật cmn quá đáng.

Mẹ Ân bây giờ không còn 1 bộ dáng nhu nhược nữa, ngồi trên sofa nhìn Phong đệ:" Con tìm được tin tức tiểu Miểu chưa? "

Phong đệ nếu lúc trước là 1 bộ dáng lạnh nhạt vương tử thì bây giờ lại càng như thanh kiếm lạnh rút khỏi vỏ, sắc bén kinh người, nhìn bà đầy mong đợi cũng không nở đã kích bà nhưng sự thật hấn không thể không nói trầm giọng mờ miệng:" Vẫn chưa ạ "

Mẹ Ân thờ dãi nhìn qua 2 người Nguyệt tỷ cũng nhận lấy cái lắc đầu ngao ngán của 2 người.

" Thôi các con đã mệt mỏi nhiều rồi, đi nghỉ đi "

Ba Hoàng ngồi kế bên lên tiếng phá vỡ không khí ngột ngạt trong phòng, sau khi thấy đã về phòng hết, nhẹ nắm lấy tay của bà.

" Em đừng lo lắng quá, Miểu Miểu con bé này mạng lớn, nó bảo chúng ta ở đây đợi nó chắc chắn sẽ về "

" Ông xã "

" Ngoan, đừng buồn nữa "

Bé Triệt mới từ bên ngoài về, thở hổn hển vội chạy vào:" Con hồi nãy thấy chị Miểu ở ngoài khu giao dịch "

" Thật sao? "

" Con cũng không chắc, vì kế bên còn thêm 1 người nam nhân "

Cô phui tay nhìn đồng người nằm la liệt dưới đất, nếu không phải ngại đây là căn cứ thì cô đã dùng băng ti chém bọn họ ra từng khúc rồi.

" Cô dám... Dám đánh Huỳnh thiếu sao "

Một tên đàn em sợ sệt rống lên hi vọng có thể dọa được cô.

Nà nì Huỳnh Thiếu? Tên dân tộc trong miệng mọi người sao, chẹp, thật xui xẻo a.

" Thì sao " Cô nở nụ cười đáng yêu nhưng trong mắt bọn họ lại là nụ cười ác quỷ.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Chi Xuyên Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14-2

Mẹ Ân ôm chặt lấy cô, nước mắt tích tụ bao lâu không nhin được nữa mà tuôn trào, giọng đầy ngen ngào:" Về là tốt, về là tốt rồi "

Cô thở dài vỗ lưng an ủi bà." Mẹ đừng khóc nữa, không thôi xấu đi bây giờ "

Mẹ Ân bị cô chọc, tròng cô 1 cái cũng nín khóc hắt lấy khăn lau nước mắt đi.

Mọi người trên lầu cũng đã xuống hết, nhìn thấy cô đầy vui mừng.

Nguyệt tỷ kéo tay cô, xoay cô 1 hồi khiến cô hoa hết cả mắt.

Cô vội giơ tay đầu hàng:" Được rồi, chị xoay nữa là hồi em xiêu luôn đó "

Nàng tròng cô:" Em có biết quyết định lúc đó của em nguy hiểm cỡ nào không hả? "

Cô uất ức biện minh:" Em có không gian mà "

Kiệt ca cóc lên đầu cô 1 cái, đồng ý với ý của Nguyệt tỷ:" Nguyệt nhi nói đúng, đồng ý là em có không gian nhưng mai mốt không được tự quyết như hôm đó nữa, em mà có chuyện gì mẹ nuôi sao mà sống nổi, bọn anh cũng ôm hối hận cả đời "

Cô xoa xoa chỗ bị cóc, uỷ khuất ỉn lặng bủi môi, hừ, thứ thế không không thể chấp.

Một bàn tay to lớn nhẹ nhàng xoa dịu cô, tuy Kiệt ca cóc không mạnh nhưng cũng khá đau sau khi hắt xoa cô bỗng thấy không đau nữa có chút luyến tiếc mà cọ cọ tay hắt.

Ái Muội chen ngang lên tiếng hỏi " E hèm, Miểu Miểu tên này là ai vậy? " Dám cướp Miểu Miểu của nàng, thật quá đáng.

Cô mới sực nhớ lại, sự hiện diện của hắt quả thật rất nhỏ tựa như tàng hình vậy:" A, Đây là người đã cứu con, tên là Dạ Mặc Hàn "

" Anh Hàn, cảm ơn đã cứu chị tôi "

" Cảm ơn cháu đã cứu con cô "

Mẹ Ân cùng Phong đệ đồng loạt lên tiếng, Ba Hoàng đang đọc sách cũng chăm chú đánh giá hắt, 2 người Nguyệt tỷ nhìn nhau, đều cảm thấy người tên Quân Mặc Hiên này không đơn giản.

Cũng đúng lúc đó nhóm người Triệu Hạo cũng về, nhìn thấy cô ngồi uống trà có hơi ngạc nhiên nhưng nhiều hơn là vui mừng.

Liễu Tư ngồi xuống cười vui vẻ, vẻ mặt đầy bất quái nói:" Căn cứ đang đồn ầm lên chuyện Huỳnh thiếu bị người ta đánh xém mất cả mạng, Huỳnh Văn thấy con trai bị đánh tức giận cho người đi tìm kẻ đã đánh con ông ta, nghe đồn đầu là 1 cô gái mới đến "

Triệu Ngạo Kiêu xem ra đã thu phục được Triệu Hạo, ngồi xuống bên ôm lấy cậu, cậu chỉ tròng 1 cái không nói gì.

Cô nhấp 1 ngụm trà, chỉ im lặng nghe.

" Hừ, đúng là quả báo, đáng đời "

Cô ít khi thấy bộ dáng xù lông của Ái muội, thấy thế nhướn mày hỏi:" Hắt đã làm gì cậu? "

Ái muội bủi môi, lên tiếng kể lể:" Lúc bọn muội mới đến căn cứ, hắt để ý muội với Nguyệt tỷ luôn tìm cơ tiếp cận bọn muội sau khi không thành thì tìm mọi cách gây khó dễ, hèn là bọn muội đều là đệ năng nên hắt chỉ dám làm chuyện nhỏ cũng không dám đắc tội "

" Hmm, Thế ta đánh thế quả thật không sai "

Mọi người đồng loạt nhìn cô, ý trên mặt khỏi cần phải hỏi.

Cô thẳng thắn thừa nhận:" Hắt dám trêu ghẹo ta, bị đánh thế là nhẹ, nếu ở ngoài căn cứ hắt mất xác lâu rồi "

Mọi người "... " Quá máu me, quá bạo lực.

Hàn ca kẻ bên sùng nịch ôm lấy cô, cô biết muốn tránh cũng không được nên dứt khoát mặc hắt ôm.

Ba Hoàng và mẹ Ân nhìn nhau, thở dài ngậm thừa nhận.

Mọi người tụ họp đông đủ, mẹ Ân xuống bếp nấu những món cô thích, đã lâu cô không ăn đồ bà nấu nên ăn phá lệ nhiều, sau khi dọn dẹp thì tiếng gõ cửa vang lên, Kiệt ca ra mở cửa.

" Chào, chúng tôi muốn tìm cô gái đã đánh Huỳnh thiếu, hi vọng các anh hợp tác "

Cô nhướn mi, chẹp miệng 2 cái, phiền phức lại tới, thật emm hưng phấn a.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Chi Xuyên Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15

Một người đàn ông khuôn mặt cương nghị mặc quân trang bước vào theo sau là mấy người cầm súng bắn tỉa, Kiệt ca tiện tay đóng cửa lại cũng xoay vào ngồi.

Sau khi hành lễ kiêu quân đội ông lên tiếng:" Chào, tôi là Triệu Vinh, trung tá Bộ Đội Đặc Chung khu C "

Cô nhướn mi, cười cười thiên chân hỏi:" Xin hỏi ông tìm tôi có chuyện gì? "

Triệu Vinh vẫn 1 bộ dáng nghiêm trang:" Cô bé, trong căn cứ có quy định không được đánh người, hơn nữa người cô đánh là Huỳnh Thiệu con trai cưng của Huỳnh Văn, lãnh đạo của căn cứ C Thị, tôi được lệnh đến mời cô theo chúng tôi "

Mọi người nghe thế đều đứng cản trước mặt cô, ý tứ rất rõ ràng, bên quân đội cũng giơ súng lên, không khí giương cung bạt kiếm.

" Con gái tôi sẽ không bao giờ đánh người vô tội, e là Huỳnh Thiệu đã chọc gì nó mới ra tay " Mẹ Ân cười lạnh nói.

" Đứng vậy, chúng tôi hiểu rất rõ tính Miêu Miêu, cậu ấy sẽ không hành động thiếu suy nghĩ "

Triệu Vinh nhìn cô được bảo vệ kín kẽ thế mặt than có dấu hiệu nứt ra, nhìn bọn họ toàn dị năng giả, vì lợi ích căn cứ ông hơi chần chừ, phát tay bảo những binh lính cất súng đi:" Cái này, thật xin lỗi, tôi chỉ phụng mệnh làm việc "

Cô bị che mắt có chút dờ khóc dờ cười, đưa tay chen người ra trước:" Được rồi, việc em làm em sẽ nhận "

" Nhưng mà tiểu Miêu... "

" Miêu Miêu... "

" Miêu tỷ... "

" Miêu tiểu thư... "

Cô thở dài, trấn an bọn họ:" Có Mặc Hàn đi với em, mọi người ở đây chờ đi "

Cuối cùng cũng thành được ôn thần đi, Triệu Vinh khen ngợi nhìn cô.

Sau khi dặn dò xong cô cùng Mặc Hàn theo Triệu Vinh đi đến tầng cao nhất của khu C.

--- -----

Cô khoanh chân ngồi ung dung trên sofa, bị anh kéo vào lòng cũng mặc kệ tìm vị trí tốt, nhìn người đàn ông trung niên cười hiền lành trước mặt, nhếch môi từ từ:" Không biết Huỳnh Văn thượng tướng có gì chỉ bảo "

Huỳnh Văn nhìn cặp đôi ta ta khang khang có chút không vui, lại nhìn cô gái đánh con ông ta nhõm nhõm thế tức muốn học máu, hận không thể bóp chết cô gái trước mặt, cố gắng duy trì nụ cười hỏi:" Vì sao cô bé đánh con trai ta? "

" Đáng bị đánh "

"... " Đáng cái rắm, bình tĩnh, ông là Thượng tướng không thể để tiểu bối làm tức chết được.

" Có thể nói cụ thể hơn không? "

" Chọc ghẹo con gái giữa đường, người ta sợ nên lỡ tay đánh " Cô bày ra bộ dáng sợ sệt nhưng trong mắt lại trêu tức rõ ràng.

"... " Lỡ tay mà con ông mất nửa cái mạng? Thế không " ờ " chắc ông chuẩn bị hậu sự luôn sao?

" Khụ, tuy con trai tôi có lỗi nhưng đây là căn cứ, đánh người sẽ bị trục xuất khỏi căn cứ "

" Oh~ "

"... " Oh cái beep, về mặt thần nhiên thể là thế nào.

Cô nhẹ nhấp 1 ngụm trà, nhàn nhạt lên tiếng:" Nghe đồn dạo gần đây mưa gió liên miên "

Ông nghe thế " thích " 1 tiếng, nghi hoặc chờ cô nói tiếp.

Cô tà tà chẹp miệng:" Sao trận mưa hôm qua tang thi bỗng trở nên nhanh nhẹn hơn "

" Cô... Làm sao cô biết "

" Ông đoán ~ "

"... " Đoán cái lông.

Huỳnh Văn nhìn cô gái trước mặt, theo số liệu ông điều tra được cô gái vào từ hôm qua sau đó ở căn cứ nguyên ngày làm sao biết được chuyện tang thi tiến hóa.

Sự khinh thường trong đáy mắt ông hoàn toàn biến mất, 1 lần nữa nghiêm túc nhìn cô gái trước mặt:" Miếu tiểu thư, cô có thể nói thêm chuyện cô biết không? "

Cô thảm tán thưởng nhưng cũng không nhân nhượng:" Có thể nhưng với điều kiện "

" Điều kiện gì cô cứ nói, Huỳnh Văn tôi làm được sẽ làm "

Công phu gian thương bộc phát:" 3 xe quân dụng, 1 tấn lương thực, người nhà tôi phải được hưởng đãi ngộ nhiều hơn còn nữa ZF có tin gì đều phải cho tôi biết "

Ông trực tiếp bị sặc nước trà:" Đây... 3 cái trên có thể đồng ý nhưng còn điều cuối cùng thì e là rất khó "

" Thế thôi, tôi không nói nữa, về đây tạm biệt "

" Được rồi... Tôi đồng ý với cô "

Cô nhếch môi, tay kéo hần muốn đi bèn ngồi lại sofa.

Ông lau mồ hôi, hên là khi này ông đã đuổi người đi hết, không thôi cơ mật quốc gia để vào tay người khác chỉ sợ 10 cái mạng ông không giữ nổi.

" Sau khi trận mưa qua thì sẽ xuất hiện tang thi cấp 1, trong đầu tang thi đó sẽ xuất hiện tinh hạch "

" Ý cô nói viên này? "

Nhìn viên tinh hạch ông cầm trên tay cô hơi bất ngờ nhưng nghĩ đến là người quân đội cô cũng thấy chẳng có gì.

" Viên này là do những người lính hi sinh mà có được, tôi đang xem xét thử sau đó mới đưa cho phòng thí nghiệm xem, không ngờ nó lại là tinh hạch "

" ZF chưa thông báo xuống sao? "

Ông lắc đầu cười khổ:" Căn cứ C thị quá xa, muốn đưa tin cũng phải mất khá lâu, ít nhất 2 ngày mới đến "

Cô hiểu rõ gật đầu.

" Tinh hạch này có thể giúp dị năng giả tu luyện cũng có thể giúp người thường thức tỉnh dị năng "

Ông tròn mắt nhìn cô, giọng run run:" Cô nói thật sao? "

" Thật 100%, tạm thời ông hãy giấu đi tin tức này không thôi nếu thả ra thì hậu quả ông hiểu rồi đó "

" Cô còn biết gì nữa không? "

Cô nhìn ông, quyền lợi cô đã có nên cũng không giấu diếm nữa mà nói hết, tin hay không tùy đối với cô không thể quan trọng.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Chi Xuyên Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15-2

Cô nghiêng đầu nhìn tiểu nhân nhi đang vui vẻ giết tang thi, lúc trước bản thể nó quá kì dị nên làm cô nhận lầm là dây trường xuân không ngờ nó lại là thụ yêu.

Đào Đào vùng dậy, chơi đùa bọn tang thi đến bất diện hồ điệp, thoáng chốc tự mình nó đã giết 2/3 tang thi ở đây.

Sau khi giết xong nó dùng dây mây hút lấy tủy trong não tang thi, mọi người cũng đã quen nên không ai nói gì.

"Mẫu thân, Đào Đào rất giỏi a" Đào Đào chạy lại làm nũng với mẹ Ân, chớp chớp đôi mắt lục sắc đáng yêu, không biết vì sao nó rất thích bà luôn miệng gọi bà là mẫu thân.

Bà hình như cũng rất thích nó, ôm nó vào lòng lấy tay xoa xoa tóc nó:"Ừm, Đào Đào giỏi nhất"

Cô nhìn nhìn, chợt hiểu ra.

"Vì mẹ là dị năng hệ mộc nên nó muốn có cảm giác thân cận thôi"

Mọi người hiểu rõ gât đầu.

Ba Hoàng đen mặt muốn tiến lên lời ra nhưng nghĩ lại cuối cùng chỉ thở phì phò.

Ái Ái cũng đặc biệt thích tiểu nhân nhi này, quay quanh cùng mẹ Ân chơi đùa với nó.

Có Đào Đào ở đây mọi người cũng khỏe hoen rất nhiều.

Đội trưởng Hòa Liệt luôn như có như không nhìn cô, đội viên đều thấy nên sao không biết tâm ý đội trưởng nhà mình, liếc nhìn nhau đều thở dài, xem ra boss nhà bọn họ phải thất tình rồi, Tiêu Doanh thấy người trong lòng thương thầm người con gái khác khê cắn môi oán hận nhìn cô.

Liễu Tư chuyên gia hóng hớt thú vị đây kính nhìn, bị Bá Nhạc luôn cực kì ít nói lời về xe.

Cô bị nhìn vô tội chớp mắt, hình như cô đau đắc tội gì nữ nhân đó đâu nhi.

Đại boss Hàn mất lạnh đảo qua, ôm lấy cô lên xe bỏ lại đám người bị hấn uy áp cứng đờ người.

"... "Khí tràng thật đáng sợ.

Sau khi hấn lên xe người của Liệt Hỏa đoàn đều phịch té xuống, chỉ có đội trưởng cố chống đỡ, nhìn cô bị hấn ôm trong mắt đầy thống khổ, thực lực không bằng người đành buông tay thôi.

Cô hoàn toàn không hay biết mà dù cô biết cũng sẽ không quan tâm, bây giờ cô đang bận hấp thu linh lực, không hiểu vì sao gần hấn thì linh lực cô hấp thu nhanh hơn rất nhiều.

Sau khi mọi người ổn định xong bèn lên xe, vì có uy áp của Thực vật cấp 2 nên tang thi thấy bọn cô cũng chỉ gào thét nhưng không dám nhào tới nên 1 đường đi rất ổn định.

Sau khi hấp thu linh lực xong, cô lôi bản đồ ra nhìn lộ trình, nhiệm vụ của bọn họ là đi bệnh viện ở trung tâm thành phố lớn nhất C thị, mà muốn đi qua thì phải băng qua vùng nông thôn Đàm Thủy sau đó bọc ra sẽ đến đường cao tốc.

"Sao?"

["Tôi nhận được tin tức cầu bị cơn mưa bão hôm trước làm sập rồi, e rằng đường cao tốc..."]

"Không sao, đến lúc đó sẽ có cách, đội trưởng Hoà Liệt anh yên tâm"

Cô rất có hảo cảm với đội trưởng Liệt Hỏa, nghe hấn thông báo cũng hơi bất ngờ, thành tâm cảm tạ.

Chạy đường lớn được 1 khúc sau đó được cô hướng dẫn quẹo qua bên đường nhỏ dẫn đến vùng nông thôn, nhìn bên đường 2 đồng lúa vàng um hình như là chưa kịp thu hoạch, cô nhìn trời thấy cũng đã gần chiều nên đành từ bỏ việc muốn thu hoạch.

Thôn Thủy Đàm không tính là rộng, đường chạy khá rồ rẻ, bọn họ là xe hummer nên cũng không khó khăn lắm, đến trước cửa thôn thì bị bọn người cơ bắp cuộn cuộn chặn đầu xe, phía trước còn rào đinh đầy đất chỉ đủ 1 xe đi qua.

"Đường này do ông mày mở, muốn qua thì xuống xe giao lương thực ra đây"

Cô ngoáy tai, có câu này nghe riết chán nhĩ, cô bật bộ đàm bảo bọn họ xuống xe, hmm, xem ra không nhầm chán lắm nhĩ.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Chi Xuyên Thư* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.